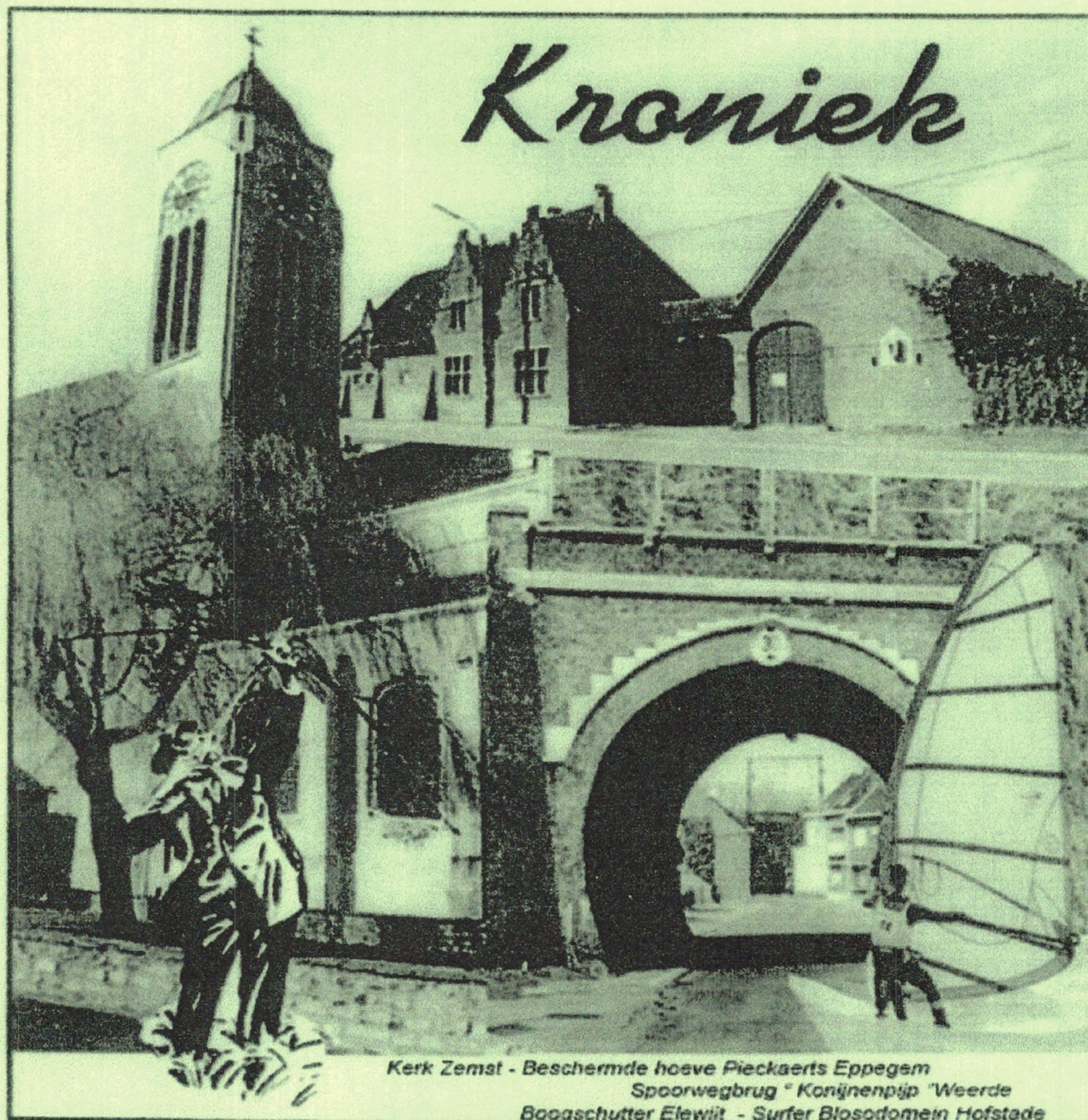

BELGIE-BELGIQUE
P B 1980 ZEMST
2/3006
AfgiftekantoorZEMST

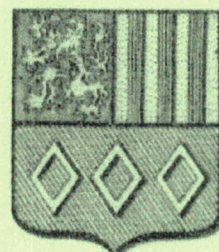

Semse

Tijdschrift - 21ste jaargang 2005

Nr. 4

Prijs: € = 3.00 - met port = € 3,50

Verantwoordelijke uitgever: Heemkundige Kring "de Semse" - p/a C. Vanderbeken Vredelaan 48 -1982 Weerde - Zemst

Colofon

"De Semse kroniek" driemaandelijks tijdschrift
21ste jaargang - nummer 4 - december 2005

Heemkundige kring "de Semse"
vereniging zonder winstgevend doel
opgericht in juni 1985
ondernemingsnummer 432.094.418
Bibliotheek/wettelijk depot: nr: 27982

Erfgoedhuis "de Semse"
Schoolstraat 13/1 1980 Zemst
secretariaat: Vredelaan 48 1982 Zemst (Weerde)
tel: 00. 32. (0)15.62.07.40
e-mail: colette.vanderbeken@pandora.be
Internet: Zemst.be
Bankrekening "de Semse": 001-2183660-72

Mannaerts Fons, voorzitter
Floridor Staf, o/voorzitter
Vanderbeken Colette, secretaris/penningmeester
Buelens Paul, bestuurslid
De Blander Walter, bestuurslid
De Broeck Rogier, bestuurslid
Vermeulen Marie-Louise, bestuurslid

Redactie: Vanderbeken Colette
fotografie: Mannaerts Fons
Minnes Alida
Thyberghien Mathilde

2005:

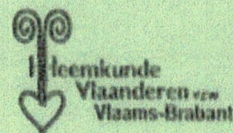
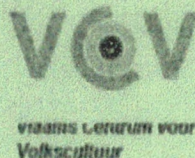
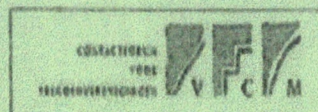
Lidmaatschap: € 20
Steunend lid: € 30
Beschermd lid: € 40
Ere-lid: € 50
Advertenties € 50

(adverteerders ontvangen gratis de "Semse Kroniek")

Het lidmaatschap geeft eveneens recht op
vier Semse kronieken
twaalf nieuwsbrieven
Toegang tot voordrachten, tentoonstellingen
Tussenkomst bij de uitstappen.

voorblad foto's: Mannaerts Fons © hjkenmorelleput@freeler.nl
verantwoordelijke uitgever: "de Semse" - Colette Vanderbeken D/2005/2
De auteurs zijn verantwoordelijk voor hun publicaties.

Aangesloten:

Open Monumentendag 2005 was een geslaagde hoogdag voor ons erfgoed. Het thema "Hout" bracht drie verenigingen samen te Hofstade in het Blosodomein in een deel van het majestueuze gebouw waarin het Sportimonium is ondergebracht.

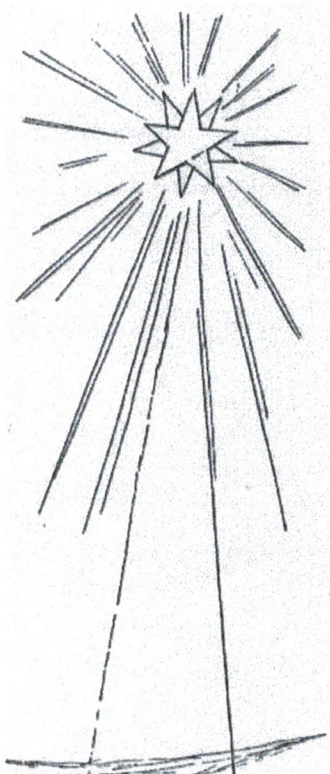
Minister van Mechelen ging die dag de boer op om zijn beleid nadrukkelijk in de richting van de erfgoedverenigingen te ondersteunen, de er bestemming van aan te moedigen en de bevolking te sensibiliseren voor het waardevolle, al dan niet beschermde erfgoed, ieder in zijn eigen omgeving goed te bewaren. Geen door de weekse opdracht, maar wel een uitdaging.

Twintig jaar "de Semse" is een feit en werd gevierd. Met goede moed zullen we de 22ste jaargang van onze Semse kroniek inzetten..

Driehonderd heemkundige waren aanwezig op de Heemdag van 24 september 2005 te Elewijt. Het academisch gedeelte ging door in Elewijt-Center en de uitreiking van de ere-merken in het kasteel 't Steen.

We staan op de drempel van het nieuwe jaar. Onze plannen voor het jaar 2006 zijn reeds in vorm gegoten, het zal een even druk jaar worden dan 2005, dat beloofd... voor de uitvoerders.

We gaan er nu even tussenuit voor de eindejaarsfeesten, maar blijven toch steeds beschikbaar.

Joseph, Jesus voeder
Ging met Jesus Moeder
Soeken een herberg
De weerdinne, zeer ontstelt,
Zegt: mijn kamer
Is bekwamer
Voor de heeren met wel geld.

Joseph riep met klagten:
Laet ons hier vernagten,
Want mijn vrouwe sugt;
Bergt Maria, om haer Kind;
Bij u lieden
"t Kan geschieden
Ik zal slaepen in den wind.

Het bestuur.

1/bis

Mariette Muyldermans

weduwe van Charles Govaerts

geboren te Weerde op 12 maart 1923

overleden te Bonheiden op 4 september 2005

Jan Albert Van Releghem

weduwnaar van Anna Maria Goovaerts

geboren te Veurne op 16 juli 1918

overleden te Duffel op 16 september 2005

Met oprechte deelneming

Aan de respectievelijke families

Hortense Josephine Ghislaine Paquet

echtgenote van Jan Frans Binst

geboren te Etterbeek op 14 januari 1912

overleden te Jette op 9 oktober 2005

Albert Mellaerts

Weduwnaar van Paula Breesch
Levensgezel van Maria Breesch

geboren te Halle-Booienhoven op 20 februari 1930

Overleden te Sint-Truiden op 30 september 2005

Maria Vleminckx

Weduwe van Robert Piret

geboren te Vilvoorde op 17 juli 1911

overleden te Vilvoorde op 1 oktober 2005

Dinsdagavond 16 augustus 2005 gingen we op bezoek te Winksele.

Colette Vanderbeken.

In 1133 duikt de naam op als Wenekensele. In 1505 werd Guillaume de Croy beleend met de heerlijkheid er werden hem terzelfder tijd verscheidene andere dorpen van Brabant verpand. Philippe de Croy volgde hem op.

Jan van Cauwenhove verwierf de heerlijkheid in 1645. Hij huwde met Anna-Maria van Grieken en Marguerite van Herzele. Hun grafzerk ligt in het koor van de kerk. In 1793 wordt Philippe Gislain, baron van Snoy-Oppuurs als heer vernoemd. In de 18de eeuw waren Niklaas Jozef, baron van Baert-Berentrode (1716) en Frans Romain van Tsestich, heer van Ophem (1738) aan de macht.

De Romaans-Gotische Onze-Lieve-Vrouwekerk dateert van de 12de / 13de eeuw. Nevens de kerk staat het Dullenhuis. Krankzinnigen kwamen in de Middeleeuwen op bedevaart naar Winksele om daar genezing te vinden.

De villa Julienne is gebouwd in 1820, in de 19de eeuw was het een jeneverstokerij. Tijdens een korte periode woonde er de pauselijke zoeaaf Brant.

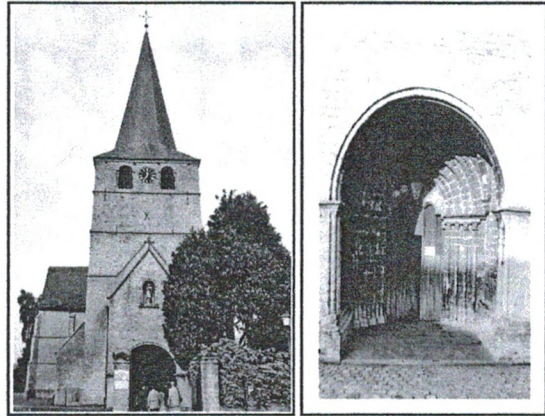
De muurankers van de pastorie dateren uit 1661. Naast de pastorie staat de gerestaureerde hoeve Vervoort uit 1762.

Aan de Wijthamse hoek staat het grote pachthof "Hof ter Halvestraete", afhankelijk van de priorij van Sint-Ursula of van de 10.000 Maagden in de Halvestraet te Leuven. Zij bouwde het kasteeltje in het midden van de 19de eeuw. Later eigendom van de familie d'Angré. In de tuin is het vooral de Sequoiaboom dat opvalt.

Op de Vilvoordsebaan, de oude baan Brussel - Leuven staat een kapelletje dat door Jan-Baptist Perdieu en Seraphina Verhulst in 1838 werd gebouwd, herbouwd met dezelfde stenen nadat het moest wijken voor de baan verbreding.

In 1914 leed de gemeente Winksele zwaar onder de oorlogschade. 57 huizen werden afgebrand en 150 werden geplunderd.

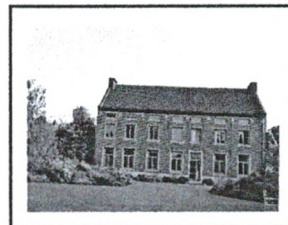
Het bezoek werd afgerond in de hof van een biologische tuinier.

Het kerkorgel van Elewijt dat werd verkocht aan de kerk van Winksele voor de som van 48.0 guldens in 1785.

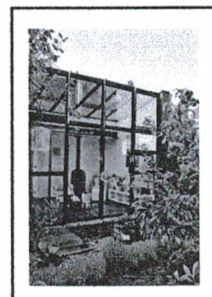

Pastorij

Villa Julienne

Biologische tuin

Senegal - of beter nog Sokone. 3

Colette Vanderbeken.
september 2005

Senegal, die in 1960 onafhankelijkheid verwierf ligt in het meest westelijke deel van het Afrikaanse vasteland. Het wordt ten westen bespoeld door de Atlantische Oceaan en grenst te noorden aan Mauretanië, in het oosten aan Mali, in het zuid-oosten aan Guinea, in het zuidwesten aan Portugees-Guinea en in het westen aan Gambia.

De voertaal is Soendanees, alhoewel het Frans nog altijd de officiële taal is. De hoofdstad is Dakar op het schiereiland Kaap Verde.

De Atlantische kust is nagenoeg vlak. Ten zuiden van Kaap Verde daarentegen is de kust rijk aan inhammen die ver landinwaarts reiken. Dit vergemakkelijkt de verbindingen met het binnenland.

De voornaamste rivieren zijn de Senegal, de Gambia en de Casamanche.

Het klimaat is warm en vochtig. De regelmatige afwisseling van natte en droge tijden heeft geleid tot het ontstaan van de savanne. De neerslag valt vooral in de periode tussen juli en oktober. SOKONE situeert zich op de boorden van de weg die gaat van

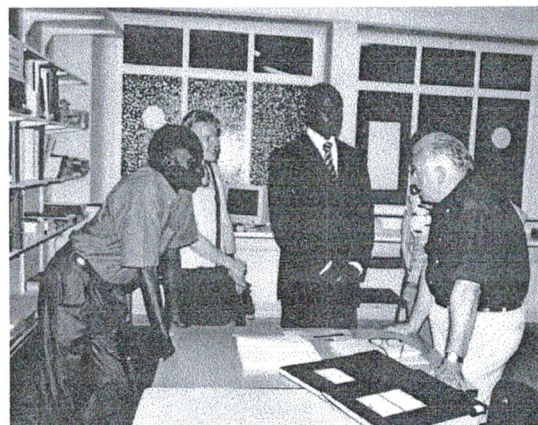
Kaolack naar de grens met Gambia.

Het ligt eveneens aan het Nationaal park Liné-Saloum.

Uitgestrekte mangroven, kreekjes en rivieren sieren het landschap. Lieve boerendorpjes en vriendelijke mensen is hun kenmerk.

De gemeente Zemst ontving een delegatie uit de gemeente Sokone. Op donderdag 8 september brachten ze een bezoek aan "de Semse". Hun interesse ging vooral naar de archieven van familiekunde. Onze tentoonstelling "Eten en drinken" wekte ook hun belangstelling vooral de documentatie en materiaal over asperges.

Een lid van de delegatie vertelde dat men in Sokone eveneens asperges kweekte, doch alleen voor de uitvoer, zij hadden het nog nooit zelf geproefd.

*****

Vreemd gebouwd: exotische plantencollecties in kassen.

Universitaire plantentuin te Gent
Nationale plantentuin te Meise
Koninklijke serres te Laken.
Met VCM op zaterdag 27 augustus 2005.

Colette Vanderbeken

Universitaire Plantentuin te Gent.

De plantentuin, gehecht aan de Ecole Centrale, werd opgericht onder het Franse directoraat door het decreet van 1797.

De eerste tuin was gelegen in de voormalige Baudeloo-abdij. In 1804 werd de Plantentuin overgedragen aan de stad. In 1817, onder het bestuur van Willem I werd de Gentse universiteit gesticht. Kort na daarna werd de Plantentuin in bruikleen gegeven voor het universitaire onderwijs.

De huidige standplaats is vernieuwd in 1930 en tussen 1968/1972.

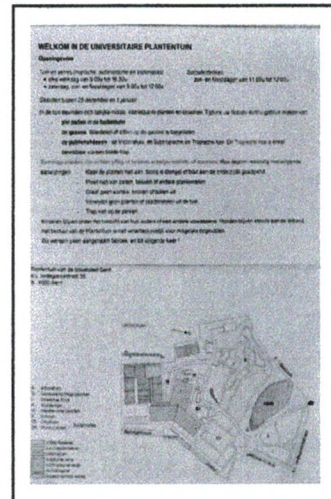

Oorspronkelijke omheining (Leopold II - Napoleon)

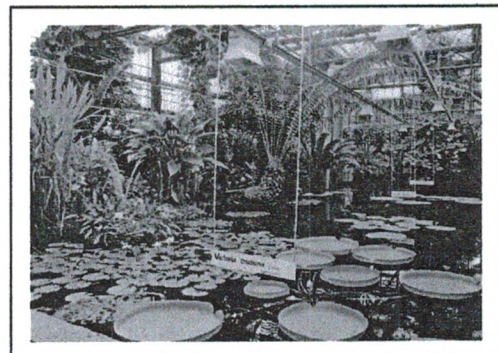
De Plantentuin is gesitueerd aan de rand van het Citadelpark. De oppervlakte is 2,75 ha met overdekte en verwarmde serres. Van de twintig serres zijn drie grote kassen vrij toegankelijk voor het publiek.

Buitenbeplanting.

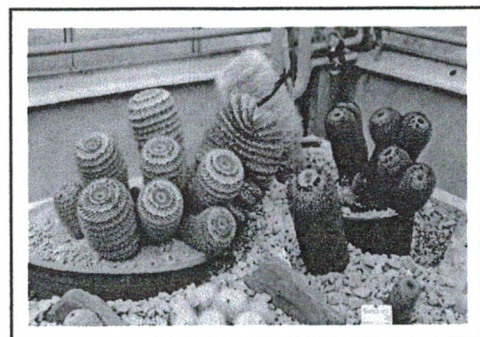

Welkom in de universitaire plantentuin.

Cactussen

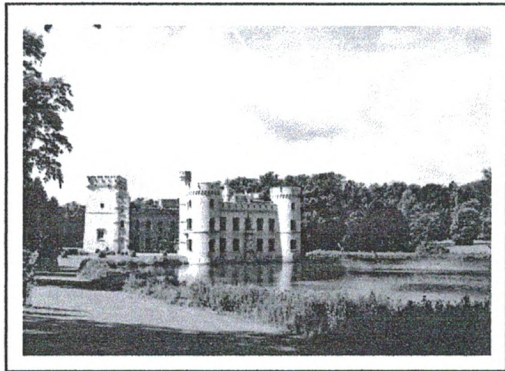
Victoria Cruziana.

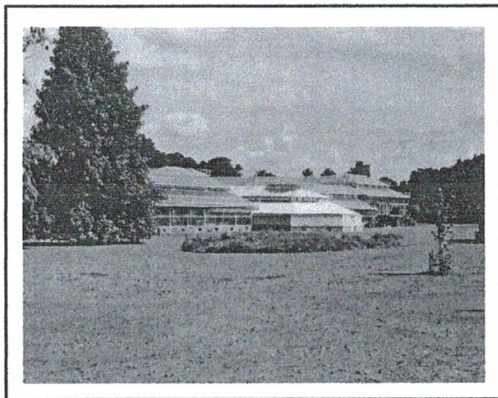
Nationale Plantentuin te Meise.

In 1938 kocht de Belgische Staat van de koninklijke familie het Domein van Bouchout. Vanaf 1939, kwam het goed ter beschikking om er de Jardin Botanique/Rijksplantentuin te vestigen

Het domein Bouchout ligt in de gemeente Meise en is 92 ha groot. Het bestaat uit de omringende landerijen van het kasteel van Meise en het kasteel van Bouchout, door koning Leopold II voor zijn zus Charlotte, keizerin van Mexico in één landgoed verenigd.

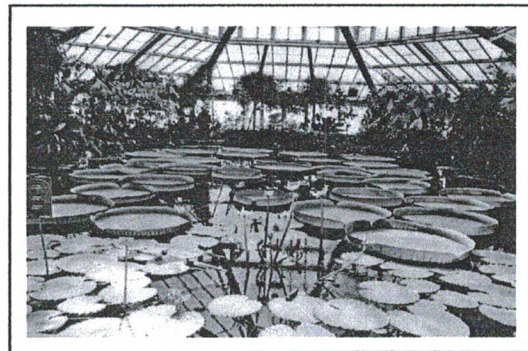
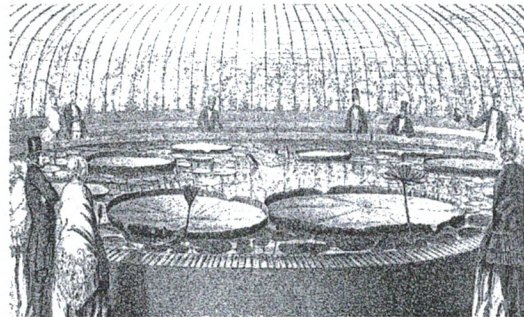
De geschiedenis van de bouwwerken voor exotische plantencollecties gaat enkele eeuwen terug. In den beginne waren, in onze regio, planten uit het Middellandse Zeegebied exotisch.

Het is de periode waarin oranjerieën gebouwd werden. Ze evolueerden van verplaatsbare, uit elkaar neembare constructies tot vaste inrichtingen met een belangrijke architecturale waarde.

Een tweede belangrijke constructie, die wat later in gebruik kwam, was de verwarmde kas.

De Balat-serre werd vanuit Brussel overgebracht, deze serre was oorspronkelijk ontworpen voor de Brusselse Zoo in het Leopoldpark en achteraf in de Brusselse Plantentuin voor de kweek van de reuzenwaterlelies "*Victoria Amazonica*".

De Plantentuin is een onderzoekinstelling die geheel gewijd is aan de studie van de biodiversiteit van het Plantenrijk.

De wetenschap bestudeert de naamgeving van planten en hoe ze in de loop van de evolutie zijn ontstaan; ze brengt de biodiversiteit in kaart. Ook de ecologie van planten komt aan bod.

De Plantentuin heeft een bewarende taak. In totaal kweekt de Plantentuin ongeveer 18.000 soorten planten, afkomstig uit de hele wereld.

Al deze verzamelingen bieden telkens weer een ongeëvenaarde kijk op de enorme diversiteit van het Plantenrijk.

Koninklijke Serres te Laken.

In 1873 ontwierp architect Alphonse Balat voor koning Leopold II een serrecomplex dat aansloot bij het klassieke stijl gebouwde kasteel van Laken. De serres kregen een silhouet van een glazen stad ingeplant in een heuvelend landschap.

De monumentale paviljoenen, de glaskoepels, de lange gaanderijen die als overdekte straten het terrein doorsnijden, betekenen meer dan een gewoon verhaal over een exotische plantentuin of over de constructieve toepassingen van ijzer en glas.

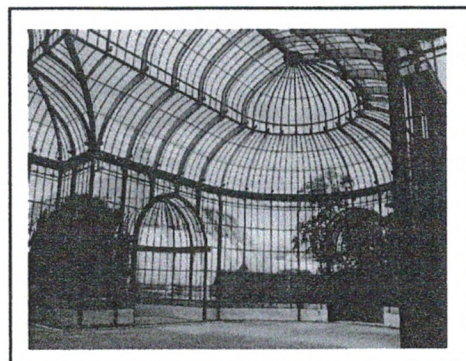
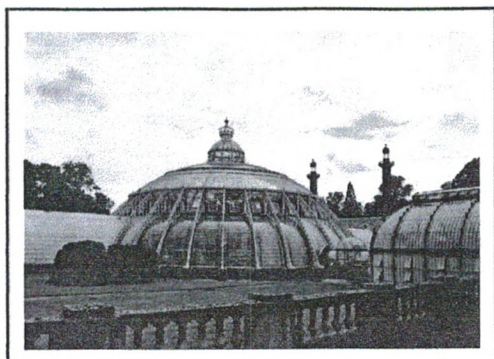
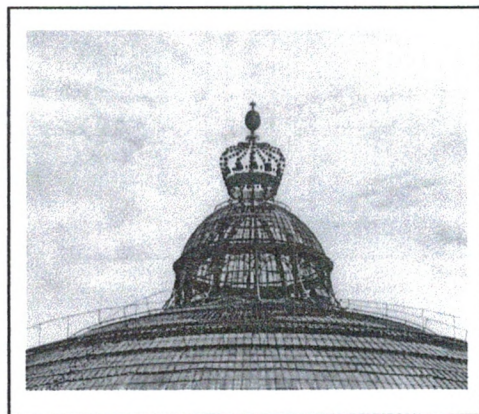
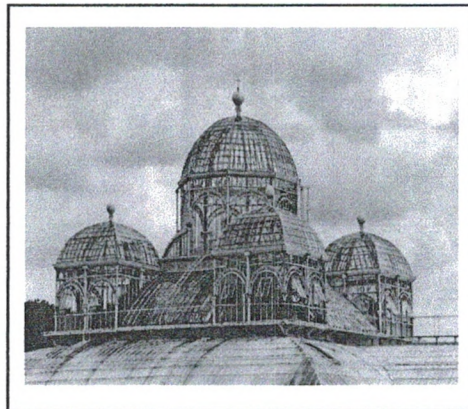
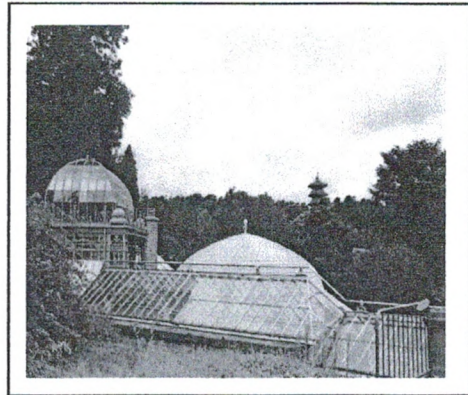
De huidige plantencollectie van de Koninklijke Serres heeft op drie wijzen een uitzonderlijke waarde.

Allereerst behoort een aantal planten nog tot de originele beplanting die door koning Leopold II aangebracht werd.

De huidige beplanting beantwoordt daarenboven in haar geheel nog aan de geest waarin de originele beplantingen werden opgevat.

De Koninklijke Serres bevatten ten slotte nog vele uiterst zeldzame en waardevolle planten.

Elk jaar, in de lente, worden de Serres van Laken gedurende een drietal weken voor het publiek opengesteld. Die honderd jaar oude traditie wordt nog steeds behouden.

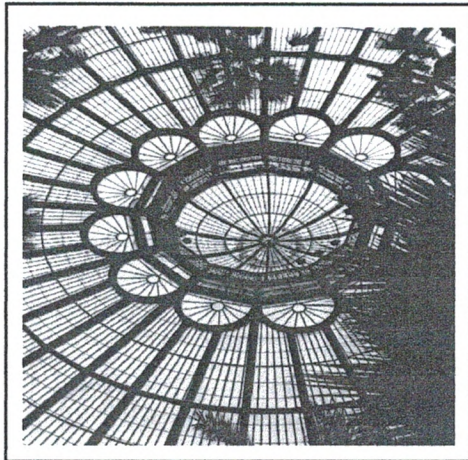

wandelserre

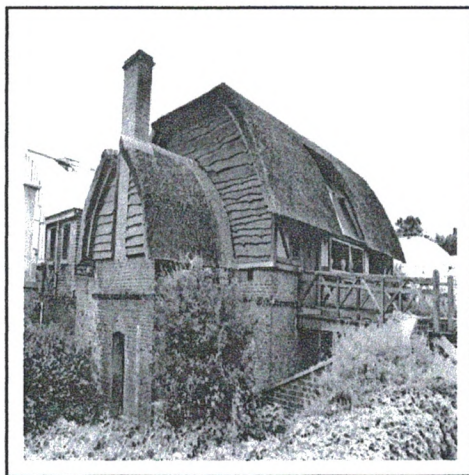
Wintertuin

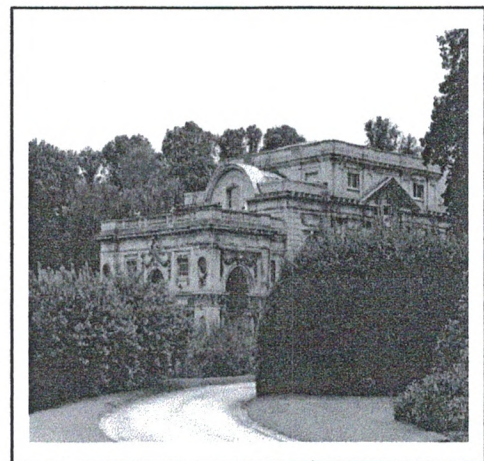
koepel in winterserre

initialen van koning Leopold II

atelier van koningin Elisabeth

Achterkant paleis met in de ondergrond het station.

**Uit de oude doos.....
juni 1957, een verhaal over Victor De Winter.**

Colette Vanderbeken
juni 2004

✿ **Jacobus De Winter** geboren rond 1748 en overleden te Elewijt op 4 april 1811, hij huwde met Maria Theresia Van Poeyer geboren rond 1748 overleden te Elewijt op 30 oktober 1818 Ze was de dochter van Jacobus en Barbara Bautmans.
Twee kinderen staan opgeschreven Jacobs en Joanna Maria, respectievelijk geboren rond 1782 en 1787.

✿ **Jacobus De Winter** geboren rond 1782 te Elewijt en overleden te Elewijt op 7 november 1849. Hij huwde op 4 februari 1806 te Elewijt met Petronilla Van Keerberghen geboren te Elewijt rond 1784 als dochter van Hieronimus en Joanna Somers.
Ze kregen één dochter Joanna Maria geboren te Elewijt op 16 april 1807. Moeder Petronilla overleed op 1 mei 1807 te Elewijt.

Op 9 december 1807 hertrouwd Jacobus De Winter in de kerk van Elewijt met Petronilla Teugels geboren te Elewijt rond 1779 als dochter van Joannes en Elisabeth Schorreels.
Ze krijgen zes kinderen: Joanna Maria 30/7/1808 (+13/8/1808)
Petrus Josephus 19/10/1811 (+27/10/1811)
Joannes Baptist 7/8/1813 (+12/1/1880)
Maria Theresia 3/9/1815
Maria Josepha 22/11/1818
Joanna Catherina Rosalia 2/10/1822 (+16/11/1902)

✿ **Joannes Baptist De Winter** geboren op 7 augustus 1813 te Elewijt en overleden te Elewijt op 12 januari 1886. Hij huwde in de kerk te Elewijt op 12 januari 1837 met Anna Maria Roekens geboren te Elewijt op 20 april 1813 als dochter van Cornelius en Clara Sloots. Ze overleed te Elewijt op 12 januari 1886.

Hun huwelijk werd gezegend met zes kinderen: Anna Maria Paulina 10/6/1837
Joanna Catharina 16/5/1840 (+19/2/1922)
Henricus Josephus 9/1/1847
Victor Andréas Joseph 25/12/1848
Guillielmus 27/5/1852
Pepinus 5/5/1857 (+25/5/1920)

✿ **Pepinus De Winter** geboren te Elewijt op 5 mei 1857 en overleden te Elewijt op 25 mei 1920. Hij huwde op 14 april 1886 te Mechelen met Elisabeth Blommaerts geboren te Muizen op 9 augustus 1855, ze was de dochter van Henricus en Anna Maria De Vos. Elisabeth overleed te Elewijt op 10 augustus 1920.

Hun gezin nam uitbreiding met tien kinderen: Anna Maria 8/3/1881 (+29/5/1883)
 Anna Maria Theresia 17/11/1883 (+12/4/1183)
 Maria Theresia 1/12/1884 (+13/8/1938)
 Victor Andrea 26/8/1886
 Maria Paulina 9/6/1888
 Joannes Franciscus 14/5/1890
 Julia Paulina 6/11/1892 (31/1/18/974)
 Joannes Crispinus 18/6/1895 (+28/7/1896)
 Joanna Carolina 22/9/1896
 Emmanuel Cornelis 13/2/1900 (+1965)

✿ **Victor Andréa Josephus** De Winter werd geboren te Elewijt op 26 augustus 1886. Hij huwde te Hofstade met Maria Constantia Verhoeven geboren op 11 november 1888 te Hofstade.

Ze kregen vier kinderen: Emma Virginia 7/5/1907
 Elisabeth 6/6/1910
 Kind 1911 (+1911)
 Antonius Gregorius 23/10/1923

Victor werd geboren in de Lange Ravestraat. Zijn vader Pepinus was smid in 't arsenaal te Mechelen. De jeugd van den "*Dries*" vermaakte zich met het kegelspel achter de herberg "*Kongo*" of op doel schieten achter het huis van Pinus Van Innis, eveneens een herberg met als uithangbord "*In de edele handboog*".

Met Elewijt kermis was er overal spel in de herbergen. Ze begonnen "*In de Doolhof*" aan de Vinnestraat, dansten in het bovenbal van "*de Graaf*", daarna gingen ze naar Free Van Campenhout (bij choerel), dan bij Boske De Ron "*In de Zwaan*", dan daar rechtover "*In het Molenhuis*" (Volkslust) bij Tiske Roekens, zo arriveerden ze aan "*In de Prins*", "*In de Keizer*" bij Flore Vander Meulen, en "*De Nieuwe Keizer*" bij Liske Deboeck en "*bij Rasson*" (L. Geerens) enz... enz...

Overal was gratis inkom, men moest wel twee centen betalen per dans en drie centen voor een "*streep*" bier.

In 1901 moest hij gaan werken, hij vond een job in 't arsenaal als handlanger, hij kreeg de eerste categorie en verdiende 2 fr. per dag, hetzelfde jaar lukte hij zijn proef als ijzerdraaijer en verdiende toen 2,40 fr.

In 1906 moest hij gaan loten en hij viel in de prijzen. Ze waren met drie, Henri De Bosscher en Felix Buls. Torreke kwam terecht in de kazerne van de vuurwerkmakers in Antwerpen, hij deed twee jaar dienst, hij trok toen 1 fr per dag.

De ouders van Stans, zijn vrouw, woonde in Hofstade maar hadden veld dat ze bewerkte aan het "*Kantoor*", daar leerde Victor zijn Stans kennen. In 1909 trouwde ze en gingen in de Vinnestraat wonen en daar werden hun kinderen geboren.

Op 1 augustus 1914 werd hij opnieuw opgeroepen. Hij moest zich aanmelden te

Antwerpen-Zuid en na de val van de forten moest hij met zijn éénheid naar Leisele (Veurne) Zijn vrouw en kinderen trokken met de troepen mee en zo kwamen ze allen te Kales aan. Vandaar gingen ze op een Engelse boot naar La Havre. Daar moest hij gaan werken in een munitiedepot van het Belgisch leger.

De vijandelijke vliegtuigen kwamen wel tot daar, maar door bombardementen werden ze toch niet verontrust. Een ontploffing maakte 103 slachtoffers waaronder een soldaat, Frans Wellens, hij was gevluht uit zijn eenheid in Holland, de paar dagen die hij in Le Havre werkte werden hem fataal. Torreke kwam er met de schrik vanaf en zag eruit zoals een kolenboer.

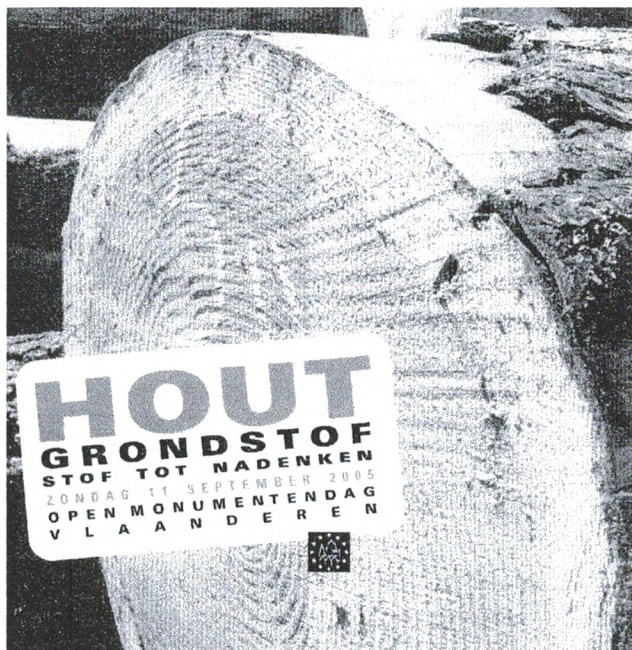
Na de oorlog in 1918 moest hij naar Beverlo en hij werd gedemobiliseerd in april 1919.

De vrouwen en de kinderen werden gratis naar huis gebracht, maar bij hun thuiskomst was de ontgoocheling groot, hun huis was afgebrand, ze gingen in afwachting bij hun ouders wonen. Ze bouwden een huis in de Driesstraat. Hun jongste zoon werd daar geboren.

In 1937 waren er veel werklozen en de oudste oud-strijders, werklieden aan de spoorweg, werden wegens ziekte op rust gesteld. Met zijn oorlogsjaren die dubbel telde had hij veertig jaren dienst en op 51 jarige leeftijd kon hij op rust gaan.

Op teerfeesten van de oud-strijders, de vogelpik vereniging of de wipmaatschappij "*de Wippendries*" was Victor altijd de plezantste verteller.

De Bollebaan te Hofstade.

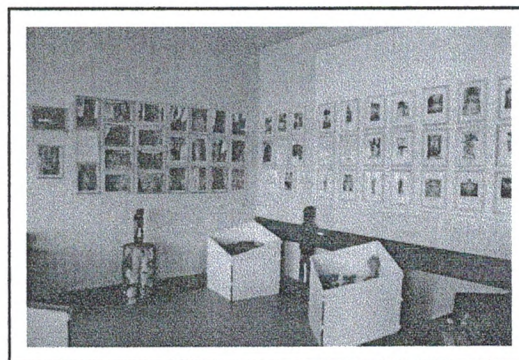
De Beuk is in onze bossen een algemene boomsoort en groeit ook veel langs wegen. Van nature vindt men hem vooral op zware grond met een goede drainage. Aangeplant treft men hem echter vrijwel overal aan, ook op schrale, droge zanderige grond zoals in Hofstade. Beukenhout is zeer buigzaam, heeft een fijne nerf en geen knoesten, vandaar dat hij zich leent tot inkervingen.

Toen de Duitsers in 1914 en 1940 onze gemeente binnenkwamen, kortwiekte ze de hoge bomen om spionage te verhinderen.

Onze bevrijders, de Amerikanen, Canadezen en Australiërs waren vredelievender. Zij veroverde de harten van de jonge vrouwen, en gebruikte de bomen om hun liefde te bevestigen en te vereeuwigen.

In de gladde beukenstammen kerfde ze hun hartjes, initialen en jaartallen. Die groene oorden bevatten een uitgebreid levend en staand "lokaal archief".

Je ziet nog steeds waar in 1945/1946 de Canadezen hebben gevreeën: Het staat in de beukenbasten gekerfd, soms met de "Maple Leaf" erbij gesneden, ook te Hofstade in de "Bollebaan" kerfde ze hun liefde in de Beukenbomen.

Het kasteel 't Steen te Elewijt.

Het kasteel 't Steen (Rubenskasteel) is een indrukwekkend gebouwencomplex. Het is afgesloten door het poortgebouw met langs de vóór -en aan de achterzijde een houten poort. Een dubbele majestueuze houten poort, beslagen met koperen nagels langs de voorkant. Langs de achterkant door een poort versierd met glas en smeedwerk.

In het interieur wordt hout veelvuldig gebruikt, zij het in de ene periode wat uitbundiger dan in de andere.

Het is veel voorhanden en het is vrij gemakkelijk te winnen: voor elke boom die gekapt wordt, groeit er, mits verstandig gerooid wordt, een nieuwe.

De zolderingen werden afgewerkt in hout. Vloeren zijn zeer geschikt om hout te gebruiken wat in kasteel 't Steen dan ook overal voorkomt. De muren zijn in de gangen met een houten lambrisering afgewerkt. Dit geeft een statisch effect en toont een veel duidelijker horizontale gelaagdheid in de opbouw van de ruimte.

De sculpturale trap is in enorm stucwerk gerealiseerd in een donkere houtsoort.

Houtsnijwerk.

Houtsnijwerk is eigenlijk een oud ambacht. Het is ook een kunst om van een blok hout iets moois te maken.

Houtsnijwerk verdient een aparte benadering, onder meer omdat het overvloedig aanwezig is in onze kerken. Gestileerde versieringen, symbolische motieven en beeldhouwwerken.

Elewijt: Het beeldhouwwerk op de preekstoel uit 1858 door Tambuyser. De prachtige gebeeldhouwde engelen die in aanbidding zijn voor het lam van de Apocalypsis op de communiebank geleverd door Victor Onckelinckx in 1924. De biechtstoel met de bekroning "*de Goede Herder*" werd in minutieus snijwerk uitgevoerd. Een barokke biechtstoel in eik uit de 17de eeuw werd bekroond met twee putti's in een stralenkrans rond de H. Geest in de gedaante van een duif, met daaronder de symbolen van de dood en werktuigen van de kruisiging. Het Van Peteghemorgel is vervat in een kas van houtsnijwerk. Aan beide zijden van het altaar zit een gebeeldhouwde engel. Het beeld van O.-L.-Vrouw van Altijddurende Bijstand zit in een kader van houtsnijwerk.

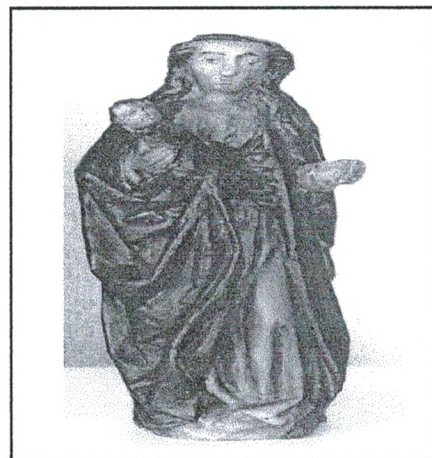
Eppegem: De voet van de preekstoel is een opvallend versierd houten beeldhouwwerk; Onze-Lieve-Vrouw met het kind, een monnik met putti's aan hun voeten. Een prachtige sacristiekast bewerkt met snijwerk.

Hofstade: Een houten zetel afgewerkt met snijwerk, fluweel en goud belegd. De preekstoel uit de oude kerk was uit hout gesneden en gehecht aan een pilaar met muurbekroning, kruisbeeld en duif onder een rond houten plafond. De nieuwe kerk is aan de binnen zijde met hout bekleed.

Weerde: De beelden van Sint-Jozef, Onze-Lieve-Vrouw met kind en Sint Martinus zijn minutieus beeldsnijwerk.

Zemst: De preekstoel van de Sint-Engelbertus en Sint-Bernarduskerk te Laar is uit het goede hout gesneden, in de vorm van een zetel met aan beide zijden een trapje en bekroond met een zevenhoekig plafonddeksel.

Het oorspronkelijke beeldje van Onze-Lieve-Vrouw van 't Hammeke is van een primitief houtsnijwerk.

Hout en houtbewerking.

Hout is een opmerkelijk en veelzijdig materiaal, toepasbaar in vele soorten en maten. Van nature is het mooi, karakteristiek en warm. Het is dus normaal dat mensen hout altijd om zich heen hebben gehad.

Een specifieke bijzonderheid is dat het een van de weinige materialen is die in de natuur groeit. Terwijl de boom groeit, helpt deze het milieu waarin we leven, door het absorberen van koolstofdioxide en het produceren van zuurstof.

Overheid en consument richten zich wereldwijd steeds meer op de duurzame samenleving. Bos en hout leveren producten en diensten die passen binnen het streven naar duurzaamheid.

Te Hofstade vonden we twee door elkaar gegroeide en verstrengelde bomen. Aan de ingang van het domein Impel te Epegem staat een "*Taxodium Distichum*". Een moerascypres, een boom met wereldfaam, deze boomsoort werd in de 17de eeuw door John Tradescant vanuit het Zuid-Oosten van de Verenigde Staten in Engeland ingevoerd en verspreid naar Europa. In hetzelfde domein wortelt bovenop een tunnelvormig gewelf van de vroegere ijskelder een paardenkastanje. Een "*Taxus baccata*" bestaat uit een groep van drie bomen, voor zover men weet is deze Taxus-boom de oudste van het land. In plaats van verweven takken, verweven stammen.

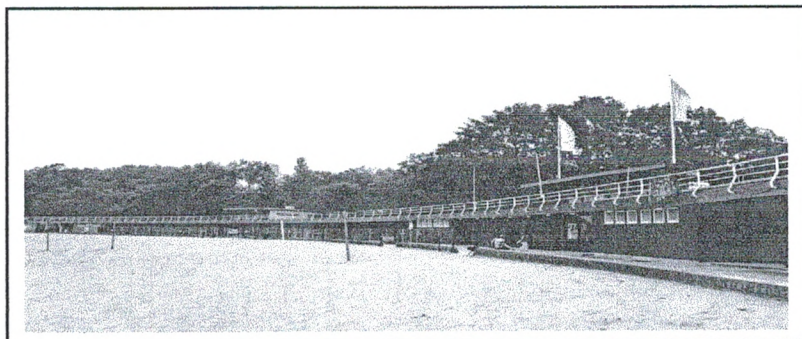
De gerestaureerde houten deur van het welbekende huis "*de Swaen*" te Elewijt is mooi gebeeldhouwd.

De groen geschilderde houten poort van de vroegere herberg met het opschrift "*Beziet uw zelve*" is minder bekend.

Bij de herstellingswerken van de brug over de Baerebeek werd een houten bekisting gemaakt om de beton te storten.

Tijdens hun verblijf in het domein van Hofstade bouwde het Amerikaanse leger een houten kapel, Kardinaal Van Roey deed in inzegening.

In het 168 ha grote Blossodomein is het strandgebouw volledig opgetrokken in hout, het is gerenoveerd en het museum over Sport "*Sportimonium*" is er ondergebracht. De badhokjes aan de binnenkant doen nu dienst als museumkasten. Deze aan de buitenkant waren uitsluitend voor de heren bestemd.

*****

“De Semse” bracht een bezoek aan Hofstade, Mechelen en Lier of op reis met “Dames met klasse” op zondag 9 oktober 2005.

Dr. Henri Vannoppen

De “Semse” en “Erfgoedhuis Kortenberg” organiseerden “Dames met klasse” zonder de heren en de sport te vergeten in Hofstade. Ook Heemkunde Vlaams-Brabant was aanwezig.

1. Het Sportimonium te Hofstade

's Morgens kwam het Sportimonium of sportmuseum van Hofstade aan bod. Dit nieuwe sportmuseum geeft de geschiedenis van alle sportactiviteiten in ons land. Het Sportimonium is gevestigd in het gerenoveerde strandgebouw aan het meer van Hofstade. Men kan er de sfeer opsnuiven van de glorie-dagen van “Hofstade Plage”. Het Bosdomein van Hofstade is 160 ha groot. Het domein ontstond op de plaatsen waar het zand uitgehaald werd voor de ophoging van de spoorweg Brussel-Antwerpen vóór 1914. Tijdens het interbellum droomde men van goedkope ontspanning. Burgemeester J. Van Eeckhoudt van Hofstade zag toe op de goede zeden. Op 20 augustus 1932 publiceerde hij het volgende politiereglement: “Voor de baders wordt er vereist dat hunne kledij niet slechts de geslachtsdelen maar ook de borst en de rug bedekke”. In 1933 werd “Hofstade Plage” officieel geopend met als attractie “Oud België”. Er kwam ook een velodroom. Wielrennen was toen de volkse sport bij uitstek.

We wandelen door het sportmuseum. Het kolven in de Middeleeuwen en het beugelen bij Breughel zijn de eerste sporten die we ontmoeten. Sport was vooral populair in Groot-Brittannië in de 19de eeuw en kwam zo naar Antwerpen. Het was op het einde van de 19de eeuw een elitair gebeuren. In 1920 richtte Antwerpen de Olympische spelen in. Hubert Van Innis uit Elewijt was er de held van het boogschieten, hij behaalde er 2 gouden en 1 zilveren medaille op de liggende wip en op bewegende doelen. Voetbal en turnen werden populair in onze dorpen. In 1936 werden de Olympische Spelen ingericht te Berlijn. Hitler zag het als een propagandastunt voor Nazi-Duitsland. De fiets was gepopulariseerd in de jaren '30 en de volksjongen verwierf als “coureur” status en aanzien. Een goede “coureur” moest veel biefstuk eten. De supporters en fans hielden foto's bij van hun sporthelden vooral dan in de jaren '30 de wielhelden. De snelheid was nog beperkt rond 1900. De 1ste winnaar van “Tour de France” in 1903 reed 25km/u. Boksen en worstelen waren in de mode, denk maar aan de naam Gustave Roth. Het kusttoerisme van de jaren '30 bevorderde de tennissport, toen nog vrij elitair. Turnen drong ook door in onze dorpen tijdens het interbellum. Katholieke (Nationale Bond van Katholieke Turnkringen van België) en socialistische turnkringen waren sterke concurrenten. Sporthoogtepunten in de streek zoals de Memorial Van Damme kan men eveneens in het museum zien. Amforen en kruiken voor de overwinnaars werden vervangen door bekens in edelmetaal en lauwerkransen door bloementuilen. Medailles en diploma's

behoorden tot de vereremerking van de sporthelden. Er waren de kegelspelen op de "assebanen" vóór W.O. I. Er was de vliegmeting van Stokkel in 1910. In heel wat cafés werd biljart gespeeld o.a. carambole in de Faro te Kortenberg. De wollen zwembroek uit 1949, de "turnsloefkes", de lederen voetbal en de fiets van Eddy Merckx (die uitgeleend was) zijn maar enkele voorbeelden van de sport zoals onze ouders en wijzelf deze nog gekend hebben. Het Sportimonium beheert het Erfgoed van de Sport.

2. Een schitterende maaltijd in het Restaurant "de Kraanbrug" te Mechelen.

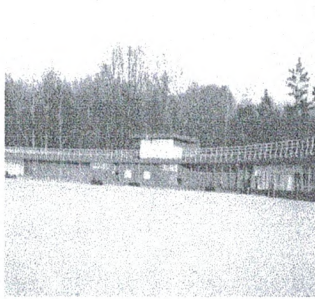
Erwtensoup met hamsnippers,
Kabeljauw met spinazie en Maredsous,
Peertjes met chocolade en vanille-ijs.
Echt lekker.

3. "Dames met klasse" in het Lamotcentrum te Mechelen

's Namiddags werd een bezoek gebracht aan de expo "*Dames met klasse*" in het kader van "*Stad in vrouwenhanden*" te Mechelen met audiogids. Margaretha van York en Margaretha van Oostenrijk waren leidinggevende dames in de Nederlanden. Politiek, macht, publiek en privé-leven in de 15de en de 16de eeuw komen op de expo aan bod. Opvallend was de kroon van Maria van Bourgondië, die we konden bewonderen.

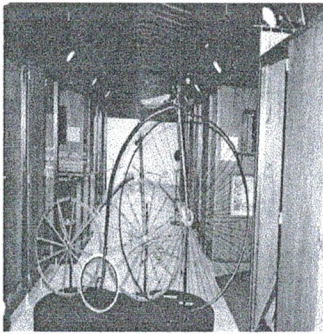
4. Margaretha van York en het Hof van Kamerijk

Karel de Stoute huwde in 1468 te Damme met Margaretha van York (1446-1503), de zuster van de Engelse koning Eduard IV. In 1473 vestigde hij de Rekenkamer en het Parlement te Mechelen. Hierdoor werd Mechelen de juridische hoofdstad van de Nederlanden. In 1477 sneuvelde Karel de Stoute in de slag bij Nancy en het Parlement werd afgeschaft. Margaretha van York zorgde ervoor dat het huwelijk tussen haar stiefdochter Maria van Bourgondië en Maximiliaan van Oostenrijk doorging. Als rijke weduwe vestigde Margaretha zich in 1477 in Mechelen, het meest centrale stadje van haar weduwegoed, dat Voorne, Rupelmonde, Dendermonde, Kassel, La Motte, La Quesnoy, Oudenaarde en Binche omvatte. In Mechelen zorgde ze voor de opvoeding van de kinderen van Maria van Bourgondië: Filips de Schone (1478-1506) en Margaretha van Oostenrijk (1480-1530). Margaretha van York nam haar intrek in het Hof dat toebehoorde aan de bisschoppen van Kamerijk en dat gelegen was aan de Keizerstraat. Ze liet het Hof van Kamerijk ombouwen tot een paleisje Nu is er de Stadsschouwburg gevestigd. Jan van Bourgondië (+1479), de bastaardzoon van Jan zonder Vrees en van Agnes de Croy (verbonden aan het Hof van hertogin Isabella van Portugal, de vrouw van Filips de Goede) en dus een halfbroer van Karel de Stoute, was bisschop van Kamerijk en had zelf 17 bastaarden. In 1490 verhief keizer Frederik III, de vader van Maximiliaan van Oostenrijk de heerlijkheid

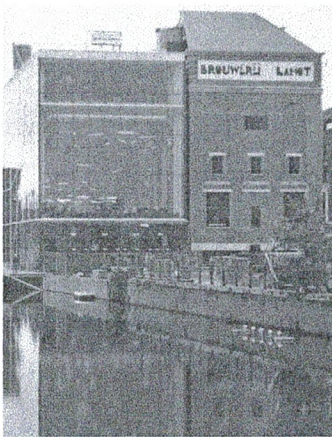

Hofstade, het complex waar het Sportimonium gevestigd is.

Uit de tentoonstelling collectie.

Mechelen, stad in vrouwenhanden.

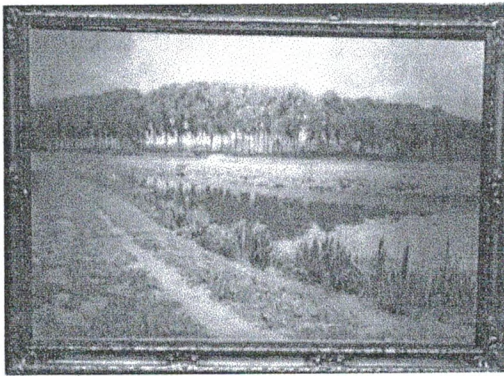
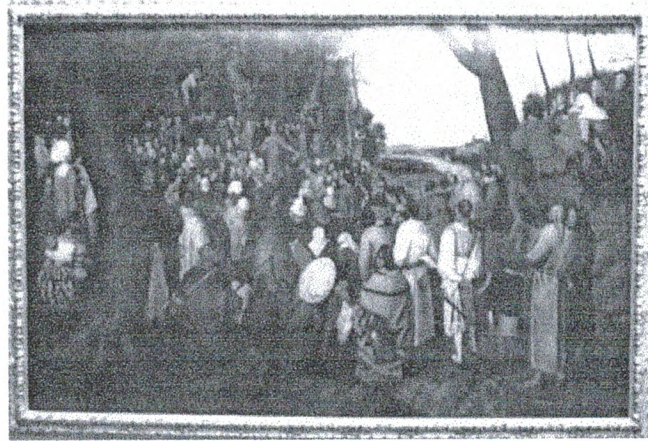
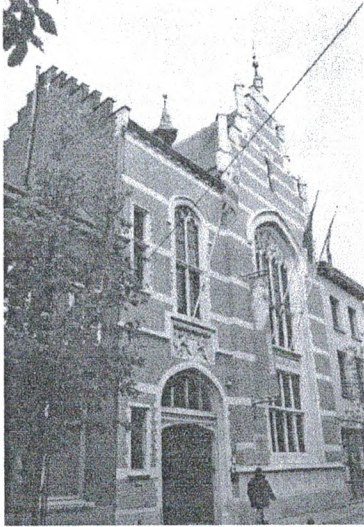
Margaretha van York

Margaertha van Oostenrijk in een medaillon met haar motto

Lier - Stedelijk museum Wuyts-Van Campen.

Een greep uit de grote collectie.

Mechelen tot graafschap. De stad mocht van dan af ook de koningsadelaar in het wapenschild voeren. In 1504 werd het Parlement weer opgericht onder de naam de Grote Raad van Mechelen. Margaretha van York werd begraven in de kerk van het Recollettenklooster of de Oude Minderbroederskerk te Mechelen. In 1955 dolven arbeiders een loden kist met daarin een stuk schedel en wat botten op. Een loden kist was een voorrecht voor de rijkste. Het stukje haar dat er ook in lag was geveerd, wat ook op de upper-class wees. Het geheel werd in dozen verpakt en naar het stadsarchief van Mechelen gebracht, waar het nu nog bewaard wordt. Professor Jean-Jacques Cassiman doet op aanvraag van de stad Mechelen een DNA-test op het “*stoffelijk overschot van Margaretha van York*”.

4.Margaretha van Oostenrijk

Margaretha van Oostenrijk huwde driemaal: eerst met de Franse kroonprins, dan met de Spaanse kroonprins Juan(+1497) en tenslotte met Philibert van Savoye (+1504). In 1507 vestigde Margaretha van Oostenrijk zich definitief te Mechelen als landvoogdes der Nederlanden. Aan haar Hof werden Karel V en zijn zusters Eleonora, Isabella en Maria opgevoed. Margaretha van Oostenrijk woonde eerst in het paleis van haar meter en stief-groot-moeder Margaretha van York, dat men ook wel eens het “*Oude paleis van Margaretha van Oostenrijk*” noemt. Langs de andere zijde van de Keizerstraat verrees in 1515/1517 het nieuwe paleis van Margaretha van Oostenrijk, De voorgevel van dit paleis langs de Keizerstraat is één van de eerste renaissancegevels in de Nederlanden. Het kreeg ook de naam “*Hof van Savoyen*”. In 1616 was de Grote Raad hier gevestigd en nu doet het dienst als rechtbank van 1ste aanleg van Mechelen.

5.Het Stedelijk Museum van Lier als afsluiter

Tenslotte werd een bezoek gebracht aan het Stedelijk Museum Wuyts-Van Campen en Baron Caroly te Lier met gids. Het gebouw, waar dit museum gevestigd is, is neo-gotiek. Jacob Jozef Wuyts was een wijnhandelaar, die uit Lier afkomstig was, maar in Antwerpen woonde. Hij schonk zijn kunstverzameling in 1887 aan zijn geboortestad. Ze moest er een kunstmuseum voor bouwen in het centrum van de stad. Baron Georges Caroly stierf in 1935. Hij was een echte Antwerpenaar, die in conflict kwam met zijn stad en al zijn kunstwerken uit protest aan Lier schonk. In dit museum vindt men prachtige schilderijen van Pieter Breughel de Jonge, David Teniers, Hendrik Van Baelen (+1632), Constant Permeke, Floris Jaspers en de luminist Raymond De la Haye (+1914), die uit Lier afkomstig was. Een mooie en leerrijke dag met heel wat afwisseling.

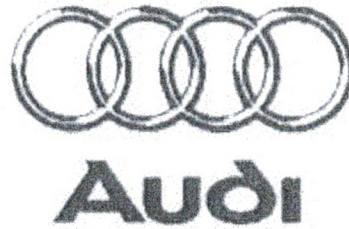
Voor meer inlichtingen kan men de volgende werken raadplegen:

M. KOCKEN. Mechelen (reeks Steden van België, deel 9). Brussel. Artis Historia, 1987, p. 21, p. 25

D.EICHBERGER. Dames met Klasse. Margaretha van York-Margaretha van Oostenrijk .Davidsfonds Leuven, 2005

M.TRIEST. Macht, vrouwen en politiek 1477-1558. Maria van Bourgondië, Margaretha van Oostenrijk en Maria van Hongarije. Leuven, 2000

K. SCHELLE. Karel de Stoute. Leven en dood van een Bourgondische Hertog. Brugge, 1978.

VERKOOP
NIEUWE WAGENS
MECHANISCHE
HERSTELLINGEN
EN CARROSSERIE

Garage Maurice n.v. Brusselsesteenweg 395 1980 Epegem-Zemst 015- 61. 14.42

Uit sympathie voor de "de Semse" heemkring.

*Voor hun inzet om de plaatselijke historie te bewaren
De familiekunde te behartigen over de inwoners*

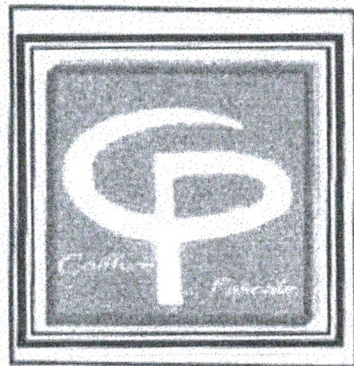
Louis Nijs Graaf Cornelstraat 24 1981 Hofstade - Zemst

PESS
MEN'S FASHION

*Actuele mannenmode
Jeans & vrijetijdskleding*

Kleding Marcel Brusselsesteenweg 418 1980 Epegem - Zemst Tel: 015- 61.15.91

**Coiffure
Pascale**

Brusselsesteenweg 233 Epegem - Zemst

Tel-Fax: 015 - 61.07.02 @-mail: RP1@pandora.be

Biografie Victor Servranckx

Roger De Broeck

1897 - 26 juni

geboren te Diegem, als tweede in het gezin van vier kinderen, als zoon van Felix Servranckx, bediende, en van Marie-Louise Duponteel. Hij was leerling aan de gemeenteschool te Diegem en student aan het college in Hoogstraten.

1913 - 6 oktober

wordt ingeschreven als leerling van de "Academie royale des Beaux Arts et Ecole des arts décoratifs" te Brussel.

Volgt de lessen van A. Crespin, Van Damme-Sylva en van Constant Montald, een bekende symbolist.

1917

Beëindigt zijn studies aan de academie met de "*prix spécial*". Wordt officieel aangeworven als tekenaar-ontwerper in "*Les Usines Peters-Lacroix*" te Haren-Diegem, een bedrijf van behangpapier. Stelt voor het eerst tentoon in een groepstentoonstelling in Galerie Georges Giroux te Brussel.

1922

Schrijft in samenwerking met René Magritte, zijn vriend, die eveneens aangeworven was door U.P.L., een tot nog toe ongepubliceerde tekst "*L'Art Pur*" voor het tijdschrift "*Ca Ira*" te Antwerpen. De publicatie van deze tekst is in voorbereiding.

1923

Verleent vanaf dit jaar een actieve medewerking aan de tijdschriften "*7 Arts*", "*Het Overzicht*", "*Anthologie, Liège*", "*Ma, Wien*", "*L'Esprit Nouveau, Paris*", "*Blok, Boekarest*", en andere...

1924

januari. Eerste individuele tentoonstelling met meer dan 100 constructivistische werken in Galerie Royale te Brussel.

1925

Neemt zijn ontslag in de behangselpapierfabriek U.P.L. te Haren en wijdt zich hoofdzakelijk aan de architectuur en de toegepaste kunsten.

1927

Zijn werk gaat nu een meer surrealistisch georiënteerde richting uit.

1929

februari. Tweede grote individuele tentoonstelling van recente werken in het Palais des Beaux Arts te Brussel.

1932

Wordt professor aan de academie van Elsene-Brussel. Doceert er filosofie van de kunst en kunstinitiatie.

1936

Uitvoering van muurschildering van 550 m² voor het paviljoen van de B.R.T. op de Wereldtentoonstelling te Brussel.

1937

Reist gedurende drie maanden doorheen Italië met Fernand Leger en de Franse criticus Rosenberg.

1939

Onderneemt langdurige reizen doorheen Cuba, Mexico, U.S.A. en Engeland. Wijdts zich tijdens de oorlogsjaren aan de kunstkritiek en houdt geregeld voordrachten in de Koninklijke musea voor Schone Kunsten te Brussel. Schildert tijdens de bezetting vooral figuratieve werken.

1947

Eerste retrospectieve tentoonstelling met 157 werken in "Palais des Beaux Arts" te Brussel.

1948

Heeft zijn tweede verblijfplaats in Parijs waar hij contact heeft met de artistieke kringen, vooral met de abstracten van "Les Réalités Nouvelles".

1957

Galerij "Les Contemporains" te Brussel : Hulde tentoonstelling Servranckx, ingericht door deze galerij met behulp van Maurits Bilcke en Léon-Louis Sosset, ter gelegenheid van zijn 60ste verjaardag.

1958

Was vertegenwoordigd op de tentoonstelling "50 jaar Moderne Kunst" op de expo 58 als enig Belgisch abstract schilder.

1959

Vestigt zich in Elewijt in de vroegere herberg "In de Valck" (1735) op de hoek van de Tervuursesteenweg en de Sint-Hubertusweg (nu Fortisbank).

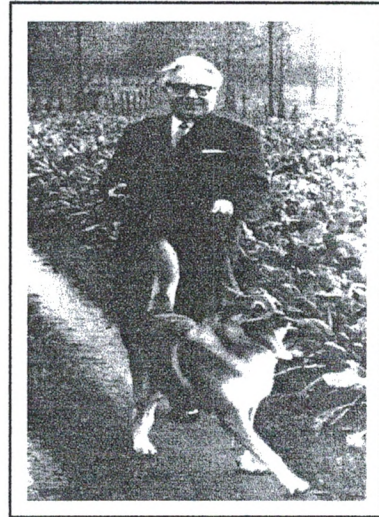
In 1959 vestigden kunstschilder Servranckx en zijn echtgenote Angeline Turksin zich tegenover de kerk van Elewijt.

"Angelina", een houtskooltekening uit 1945. Zo tekende Servranckx zijn tweede echtgenote als zijn reddende engel.

Servranckx wandeld door de velden tussen zijn woning en het Rubenskasteel.

Huis op de Tervuursesteenweg te Elewijt waar Victor Servranckx van 1959 tot bij zijn overlijden in 1965 gewoond heeft. Rechts van het huis de Sint Hubertusweg waarlangs de kunstenaar door de velden ging wandelen.

Uithangbord van de vroegere herberg "in de Valck" (1735) dat in het gerenoveerde huis van Servranckx werd ingemetseld (langs de Sint-Hubertusweg).

1962

Bijzondere hulde wordt gebracht aan Victor Servranckx op de XXXI Biënnale te Venetië.

1965

Retrospectieve tentoonstelling in het Museum te Elsene op 19 november.

Overlijdt op 11 december te Vilvoorde in het ziekenhuis en wordt volgens zijn wens begraven op het kerkhof te Diegem, zijn geboortedorp.

Opening van de tentoonstelling Servranckx op 9 november 1965 in het museum te Elsene (Brussel).

Servranckx met zijn broer Jules en zijn schoonzus Jeanne.

Met Maurice Bilcke, samensteller van de catalogus Elsene.

Grafzerk van Victor Servranckx en Angelina Turcksin.

1967

Retrospectieve tentoonstelling in Studio Prisma te Knokke.

1968

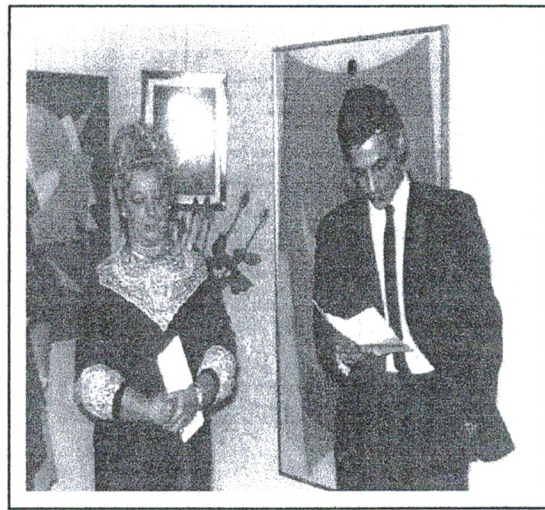
Retrospectieve tentoonstellingen in:
Galerie Les Contemporains, Brussel
Galerij Kaleidoscoop, Gent

1969

Retrospectieve tentoonstelling in:
Studio Rik Wouters, Brussel
VTB Hendrik De Braekeleerstudio,
Antwerpen

1970

Retrospectieve tentoonstelling in
Provinciaal Begijnhof te Hasselt
Galerie Succes Design, Turnhout

Mevrouw Servranckx met Jan Hoet bij de opening van de tentoonstelling in de Galerie Kaleidoscoop Gent december 1968

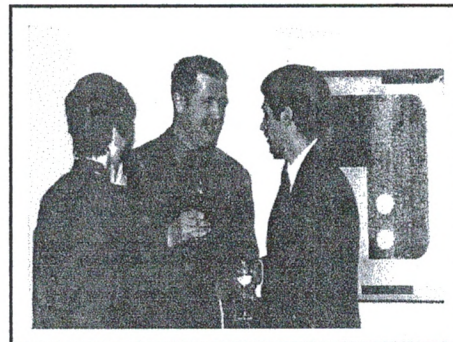
Jos Gijsbrechts en zijn vrouw Liliane en Jan Hoet bij de retrospectieve tentoonstelling Servranckx in het provinciaal begijnhof te Hasselt van 14 maart tot 12 april 1970.

1971

"Parallellen 20/50", Brugge
"Art Flamand d'Ensor à Permeke" Orangerie,
Parijs

1972

Tentoonstelling in het Rubenskasteel te Elewijt

1974

Mevrouw Servranckx-Turcksin verhuist naar Kortenberg.
Op de vooravond van haar 91ste verjaardag, op 1 februari 1997 overlijdt Mevrouw Servranckx -Turcksin Angéle.

VICTOR SERVANCKX ALS KUNSTENAAR.

Servranckx wordt algemeen beschouwd als een der pioniers van de abstracte kunst in ons land. Hij heeft tientallen jaren de grootste onverschilligheid moeten trotseren en heeft slechts na de laatste oorlog enige erkenning kunnen verwerven, toen alle jongeren met talent zich plots naar de abstracte kunst gingen wenden. Toch dient hij, samen met Jozef Peeters, gerekend te worden tot de top-figures van de eerste niet-figuratieve generatie in ons land.

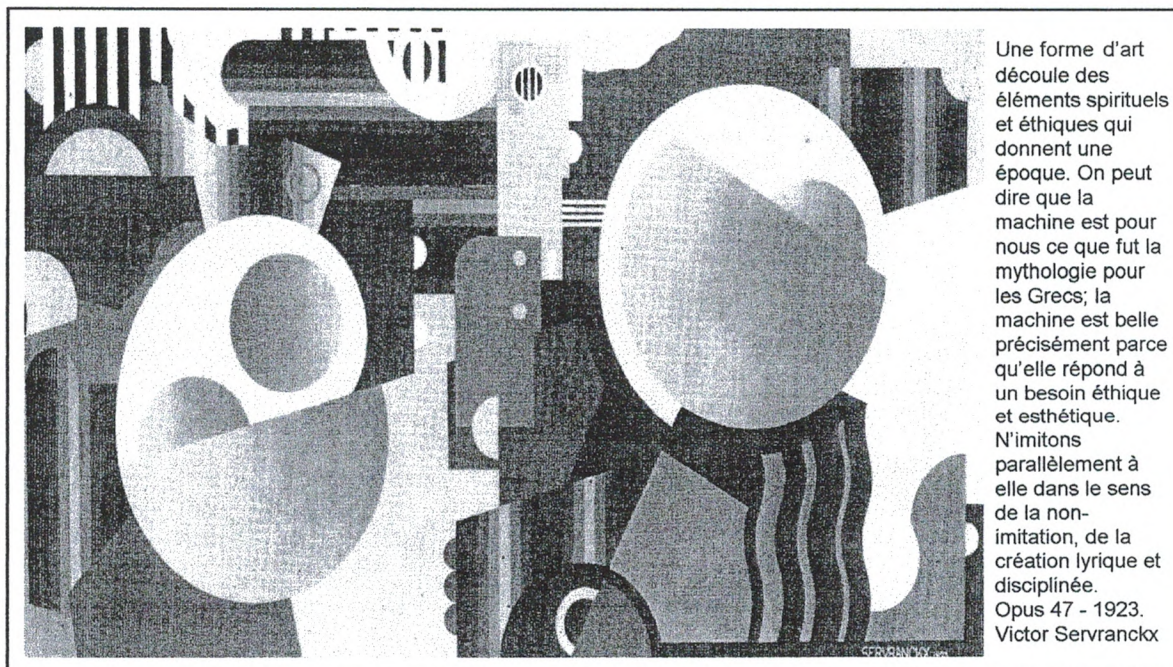
Reeds zeer jong stelde hij belang in de kunstambachten, die hij dan ook heeft beoefend. Gedurende verscheidene jaren en tot in 1925 zou hij werkzaam zijn als artistiek directeur van een bedrijf van behangpapier Usines Peters-Lacroix in Haren. Deze werkzaamheden zouden trouwens invloed hebben op de vormgeving in zijn abstracte schilderijen.

Zijn eerste persoonlijke tentoonstelling hield hij in 1917 in de Galerie Giroux te Brussel. Dit werd tevens een historische tentoonstelling want het was de eerste maal dat non-figuratieve schilderijen in ons land werden getoond.

Tot in 1920 zoekt hij koortsachtig in verscheidene richtingen naar nieuwe mogelijkheden. Zijn dadaïstische surrealistische en abstracte werken bleven echter onopgemerkt en werden zelfs op de tentoonstellingen van de toen erkende modernisten meestal geweerd.

Wereld der machines.

Servranckx was uit eigen beweging tot de abstracte uitdrukking gekomen. Voordien had hij echter ook reeds figuratieve werken verwezenlijkt, hoofdzakelijk zeer zinnelijke vrouwelijke naakten die ontstaan waren tussen 1915 en 1917. Buiten zijn lesuren had hij echter toen reeds gewerkt als kleurenontleder in een fabriek en was aldus tot de ontdekking gekomen dat men kon ontroerd raken door het spel van vorm en kleur, zonder dat er enige uitbeelding moet bij te pas komen.

Une forme d'art découle des éléments spirituels et éthiques qui donnent une époque. On peut dire que la machine est pour nous ce que fut la mythologie pour les Grecs; la machine est belle précisément parce qu'elle répond à un besoin éthique et esthétique. N'imitons parallèlement à elle dans le sens de la non-imitation, de la création lyrique et disciplinée.
Opus 47 - 1923.
Victor Servranckx

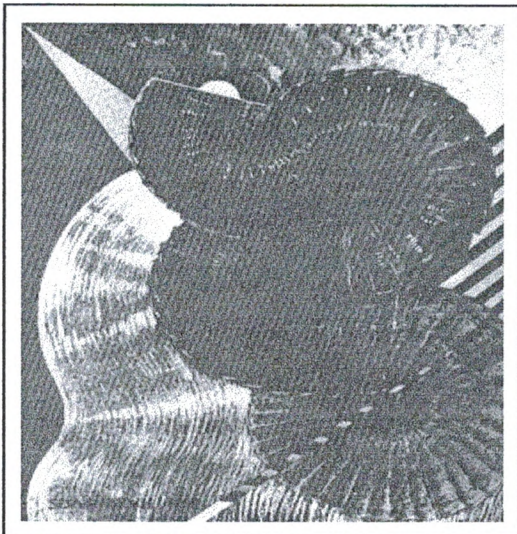

Opus 10 - 1917

...Bloeiend en vol incarneert Victor Servranckx het ideaal van de moderne generatie in de kunst. Van deze generatie, die het dilettantisme verfoeit, de weke gevoeligheid schuwt en uit de schemeringen van het vaag symbolisme in het helle licht van het grote, sterke leven treedt. Van deze generatie, die de kunstenaar weer zijn plaats aanwijst in de gemmenschap niet als kopiist en niet als vervormer naar zijn aller individueelste gesteltenis van het reële leven, maar als schepper van kunstwerken die leven uit zichzelf, en zijn als de bloemen natuurlijk.

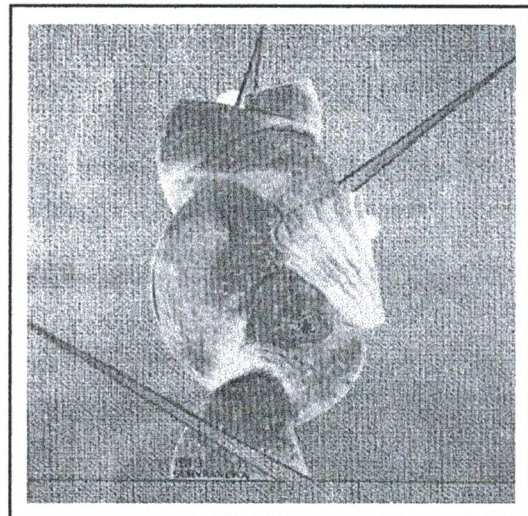
Het is deze jonge, moderne artiest vooral te doen om de waarheid van zijn kunst, en niet minder om de algemeen menselijke waarden ervan.

Het is bijna een heroïsche daad vanwege deze kunstenaar, dat hij de mens van onze tijd, in de schoonheid, en door haar, poogt te verzoenen met de ganse, vaak brutale en meestal stoere plastiek van het moderne bedrijfsleven, dat ons allen in zijn vele tanden en raderen houdt gevat. Wies Moens 10 juni 1924.

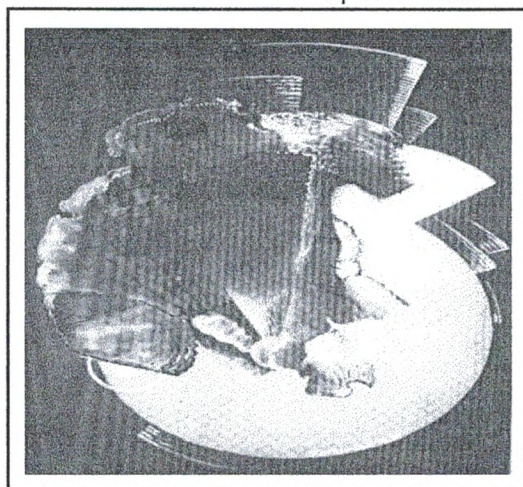

1919

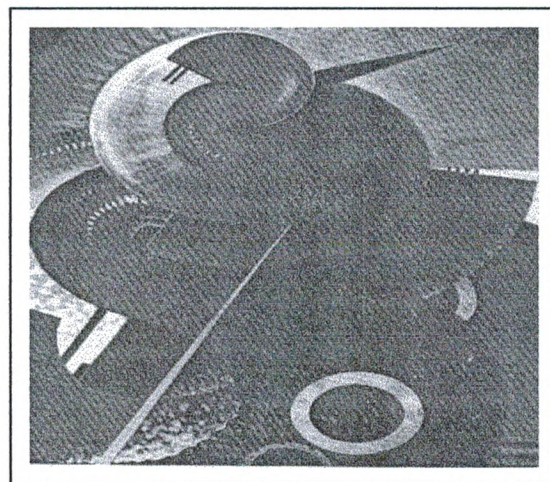
Opus 1- 1920

Opus 13 - 1919

Opus 3 - 1921

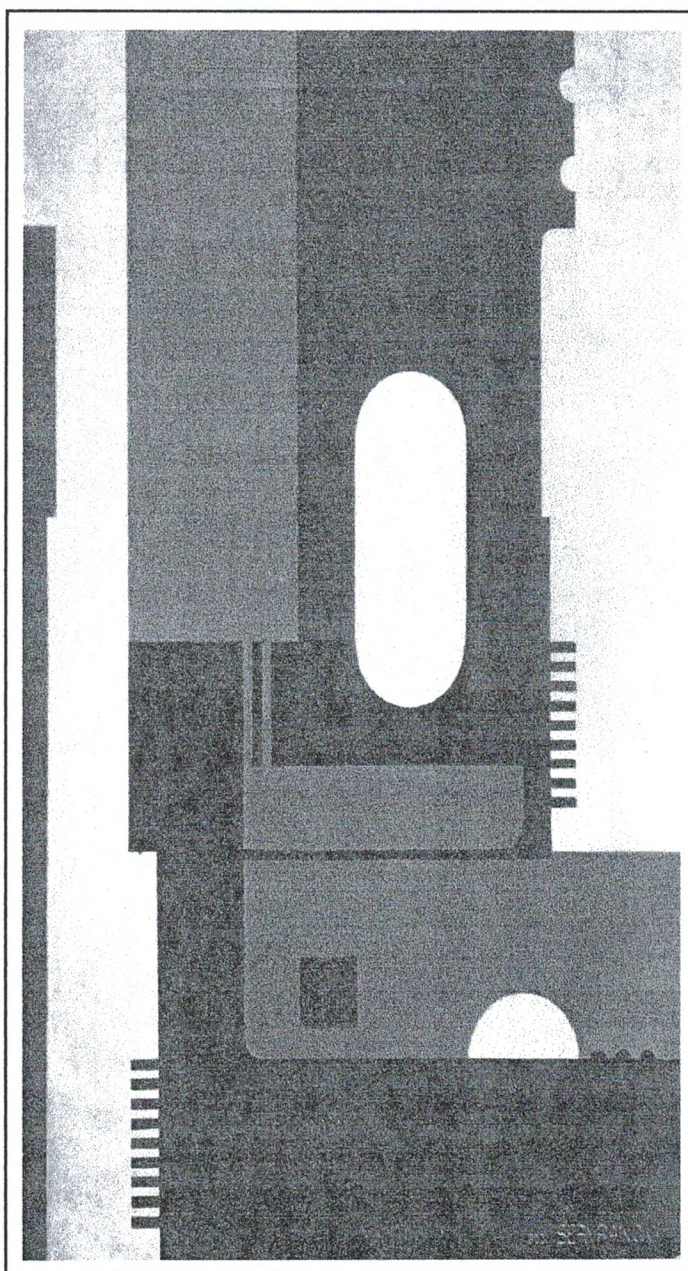
Ook zijn latere werkzaamheden brengen hem in contact met een door de techniek beheerste wereld, waaronder hij komt tot een meer versterkte vormgeving, waarin de machine een steeds grotere rol gaat spelen.

De jaren van 1920 tot 1924 zijn van uitzonderlijk geweest in de evolutie van Servranckx. In 1920 reeds schreef Marinetti in *"Milano"*: Servranckx, un talent puissant et original!. Maar het is pas met zijn schilderij *"Opus 1 - 1924"*, dat een rechthoek voorstelt in monochroom grijs, dat Servranckx plots tot het uiterste gaat. Deze periode kent haar hoogtepunt met de tentoonstelling in de Galerie Royale te Brussel in januari 1924, waar meer dan honderd schilderijen en beeldhouwwerken worden getoond. Bij deze gelegenheid schrijft Paul Van Ostaijen, *"Om U, Servranckx, van ganser harte te bedanken voor uw ontroerend schone kunst. Voor mij blijft het een gebeurtenis, die men nooit vergeet"*.

In *"Opus I"* had Servranckx in 1924 de vergelijkingen van de vormtaal tot hun eenvoudigste verhouding teruggebracht. Thans is echter het ogenblik aangebroken waarop de kunstenaar zich gaat bezinnen. Hij vraagt zich angstvallig af of hij niet vervalt in een decoratieve kunst, een onzekerheid dat elke kunstenaar regelmatig bedreigt. Hij laat gedurende enkele maanden de schilderkunst rusten en houdt zich uitsluitend bezig met de beeldhouwkunst. Hij werpt zich opnieuw op de kunstambachten en vervaardigt allerlei voorwerpen, waarin hij echter alle figuratieve en versierende elementen weert.

Samen met Huib Hoste ontwerpt hij in 1925 een interieur voor de Internationale Tentoonstelling van Decoratieve Kunsten te Parijs.

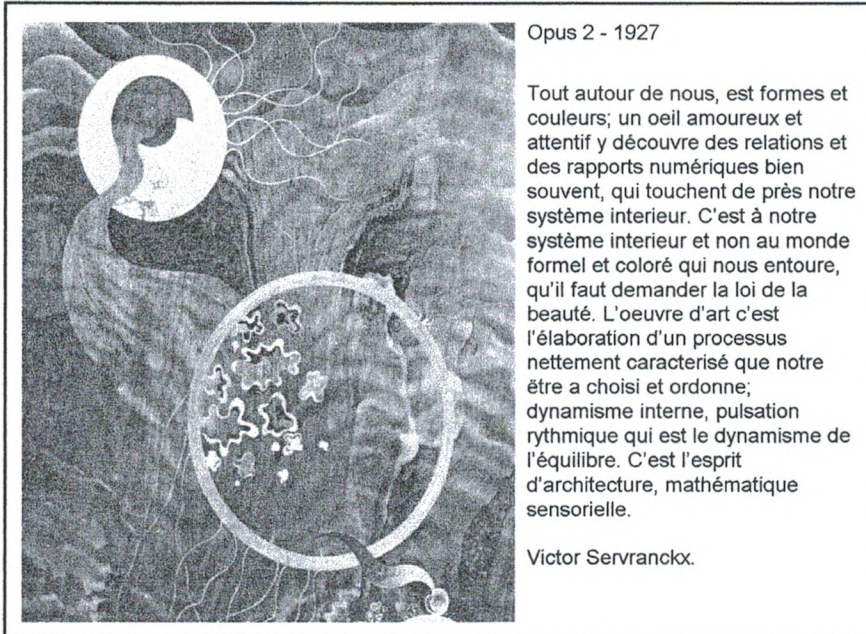
In 1926/1927 stelt hij tentoon in de voornaamste musea van de Verenigde Staten. In 1927 neemt hij ook deel aan de grote tentoonstelling *"L'Art d'Aujourd'hui"*, die te Parijs wordt gehouden en waar hij in het gezelschap komt van bekenden als Picasso, Braque, Gris, Pevsner, Miro, Klee, Nicholson, Van Doesburg en Mondriaan.

opus 50 - 1923

Buiten de schilderkunst en de beeldhouwkunst was Servranckx echter nog actief als leraar, als debatvoerder, criticus en als essayist. Hij heeft inderdaad verscheidene belangrijke opstellen geschreven, waarin hij soms een scherpe toon aannam. Hij publiceerde talrijke bijdrage in geschriften, boeken, interviews en dagbladen.

Een voorbeeld van zijn schrijfkunst vinden wij in een bijlage die hij in 1924 schreef en waarin we enkele opvattingen over zijn eigen kunst kunnen lezen:

Opus 2 - 1927

Tout autour de nous, est formes et couleurs; un oeil amoureux et attentif y découvre des relations et des rapports numériques bien souvent, qui touchent de près notre système intérieur. C'est à notre système intérieur et non au monde formel et coloré qui nous entoure, qu'il faut demander la loi de la beauté. L'oeuvre d'art c'est l'élaboration d'un processus nettement caractérisé que notre être a choisi et ordonne; dynamisme interne, pulsation rythmique qui est le dynamisme de l'équilibre. C'est l'esprit d'architecture, mathématique sensorielle.

Victor Servranckx.

"Ik streef naar reine en volkomen beelding, zonder naturalistische waarden, doch ook zonder de ballast van sommige regels en zogenaamde wetten, uitgevonden door al te ijverige handelsreizigers in modernistische strekkingen.

Sommige dezer "wetten" zijn voor mij juist de onreine beelding, de verloochening van het essentiële. Ik sta weigerachtig tegenover vele konstruktieve

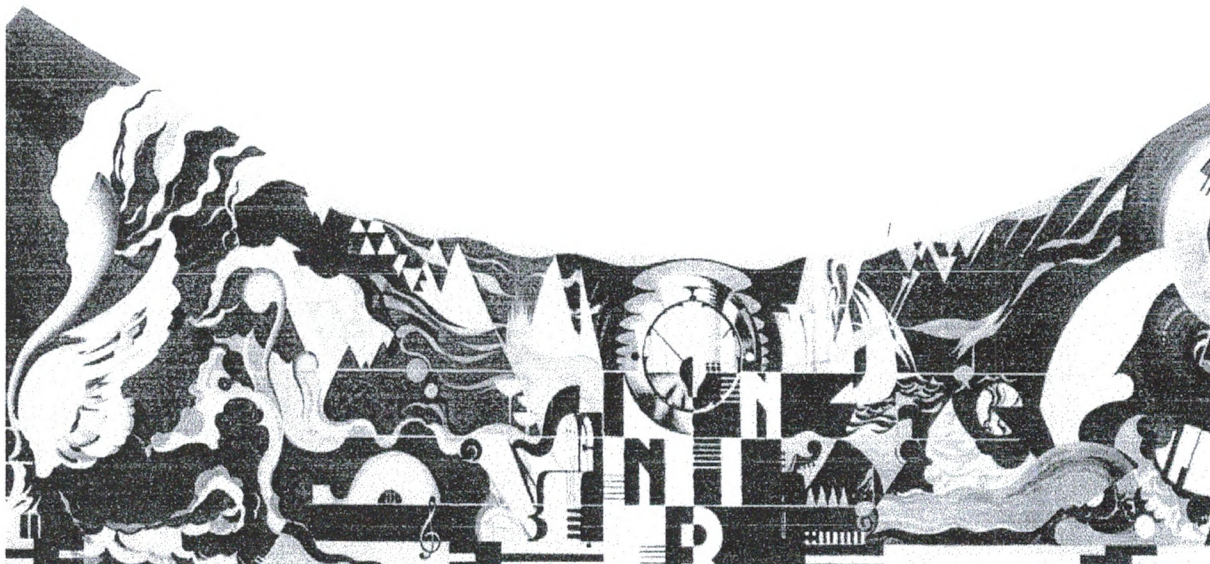
schilderijen, voortspruitend uit hetzelfde spel, dat ook naturalistische, uitbeeldende schilderijen voortbracht: onverantwoorde sierkunde, spel van vormen en kleuren zonder andere bedoeling dan een paneel van bepaalde afmetingen op schrandere wijze te versieren. Ik bedoel: niet-begrijpende kunst. Ik heb trouwens minder behoefte aan reine kunst dan aan volledige kunst en voel scherp het evenwicht tussen de middelen die nodig zijn en de middelen die volstaan".

In 1931 stelt Servranckx tentoon in Frankfurt, samen met Schwitters, Baumeister en Kandinsky. Sedert 1932 is Servranckx leraar aan de Academie van Elsene. Intussen werd de abstracte kunst in ons land nog steeds op hoon of onverschilligheid onthaald. Vele abstracte schilders als De Troyer en Floquet zwegen dan ook ontmoedigd; anderen als Jozef Peeters, Michel Seuphor en Georges Vantongerloo trokken naar het buitenland, meestal Parijs. Servranckx is steeds in ons land gebleven, maar hij zoekt ook steun en aanmoediging in het buitenland. In 1936 stelt hij tentoon in Praag, Boedapest, Brno en Bratislava.

Gruwel - 1931

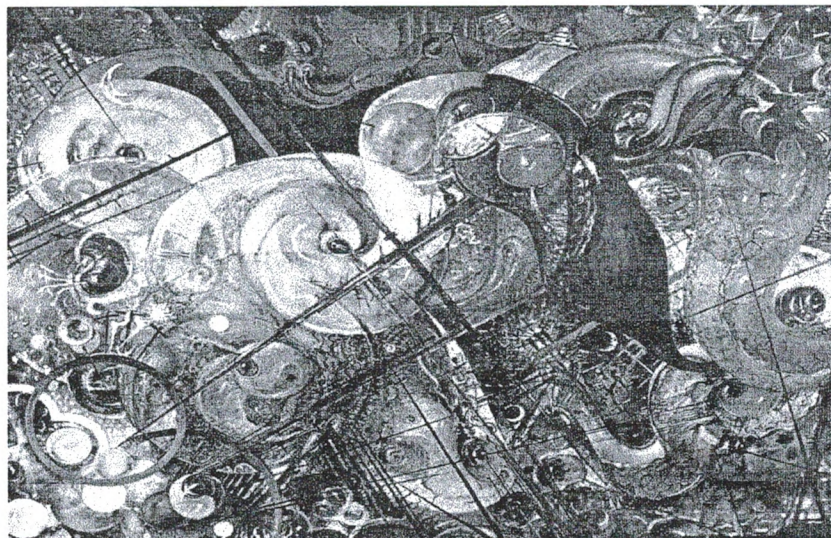
In 1935 ontwerpt hij de volledige inrichting van een bureau en een leessalon in het Officieel Paviljoen van de Wereldtentoonstelling te Brussel, evenals een groot wandtapijt. Het volgend jaar verwezenlijkt hij een paneel van 550 vierkant meter, een der grootste schilderijen tot dan toe, voor het N.I.R./I.N.R, ter gelegenheid van het Radiosalon. Toen Fernand Léger dit over de radio vernam, ondernam hij speciaal de reis naar Brussel om dit werk te komen bewonderen.

Ontleding der weefsels.

Na de sterke, geometrische periode, die haar hoogtepunt heeft gekend in de jaren 1920/1924, zien we hoe vanaf 1927 de stijl van Servranckx een belangrijke ontwikkeling doormaakt. Na de verheerlijking van de technische en wetenschappelijke ontdekkingen, tracht de kunstenaar binnen te dringen in het wezen van de dingen zelf. Zo tracht hij zichzelf te vereenzelvigen met het raadsel van de stof en tracht hij zich in te sluiten in de wereld van bacteriën, atomen en protoplasten. Hij tracht de geheimzinnige roerselen en de bronnen van het leven zelf uit te beelden, waarbij hij soms de grenzen van de droom overschrijdt. Zijn fantastische kunst brengt de uitbeelding van de inwendige anatomie, waarbij als het ware biologische landkaarten ontstaan. Vooral in deze jaren geeft Servranckx blijk van een grillige en levendige verbeelding, van een grote visionaire kracht en van een sterke intuïtie en durf om een eigen orde in een bijna kosmische wanorde.

opus 27 - 1936

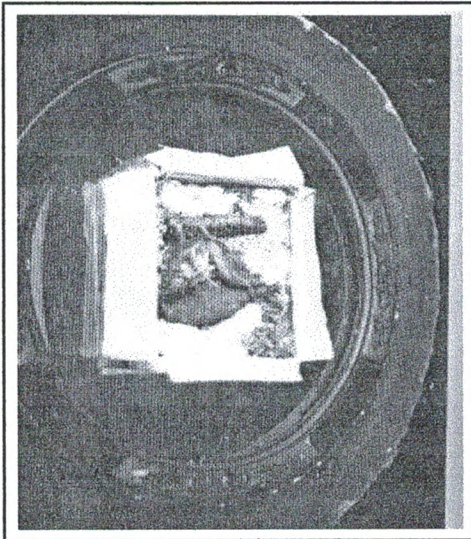

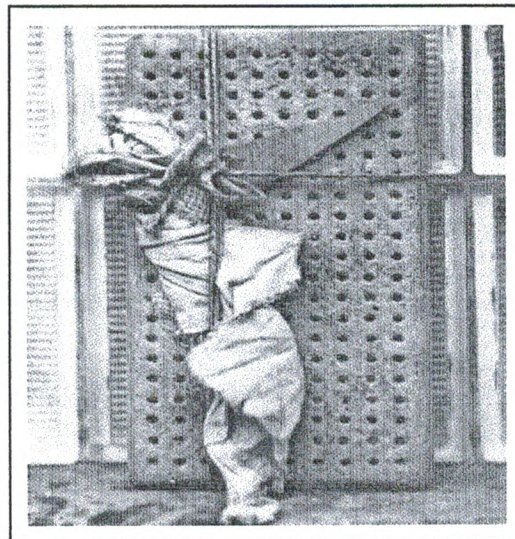
...Servranckx komt uit zijn werk te voorschijn als een volledig mens en kunstenaar. Iemand die zijn eigen temperament doorleeft en lucide genoeg blijft om de rede, het verstand zijn woord te laten meepraten. Hij is een man die de sensualiteit ervaren heeft, sterk ervaren heeft. Periodiek verschijnt de vrouw, als thema. Niet om te verleiden of om te prikkelen maar als een essentieel element uit een vol, harmonisch leven.

Afwisselend uiterst gevoelig, dan weer streng, visionair en lyrisch, zo is de rijke mens Servranckx en zo toont hij zich in zijn werken. Er is van geleidelijke evolutie in dit werk weinig sprake. Hij werpt soms bruusk het roer om zoals dat ook in het leven zelf gebeurt. Impulsief maar zeker niet onberedeneerd. Hij keert soms op zijn passen terug en hervindt een stijl die hij vroeger reeds bezat maar dan verrijkt en verdiept. Ludo Bekkers 3 december 1965.

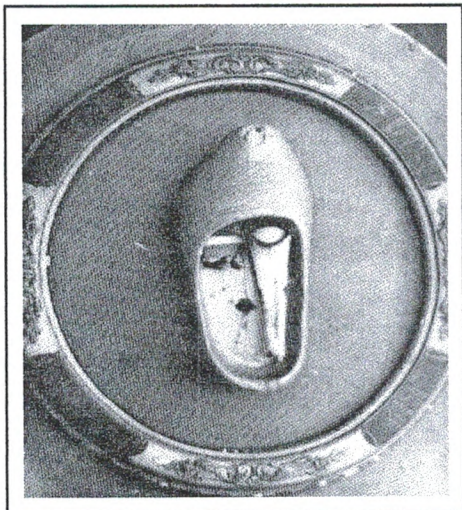
1941

Opus 2 - 1941

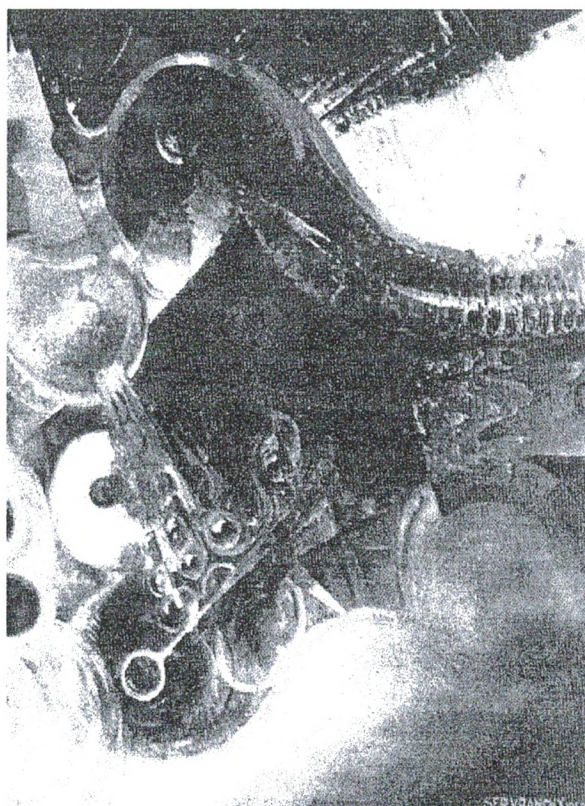
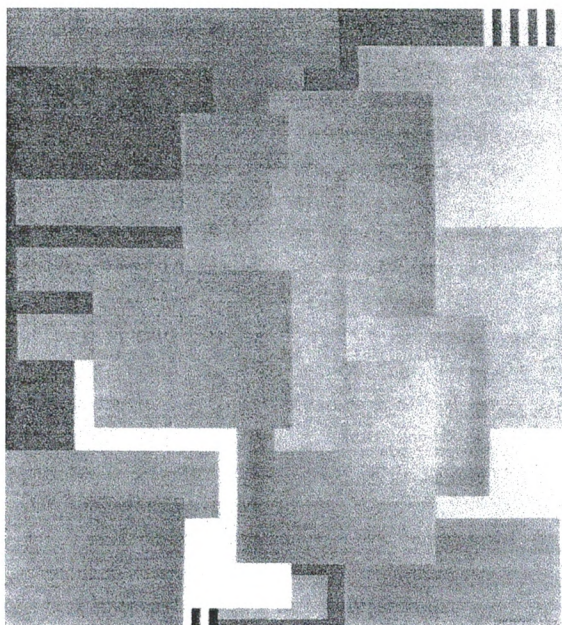
Opus 10 - 1941

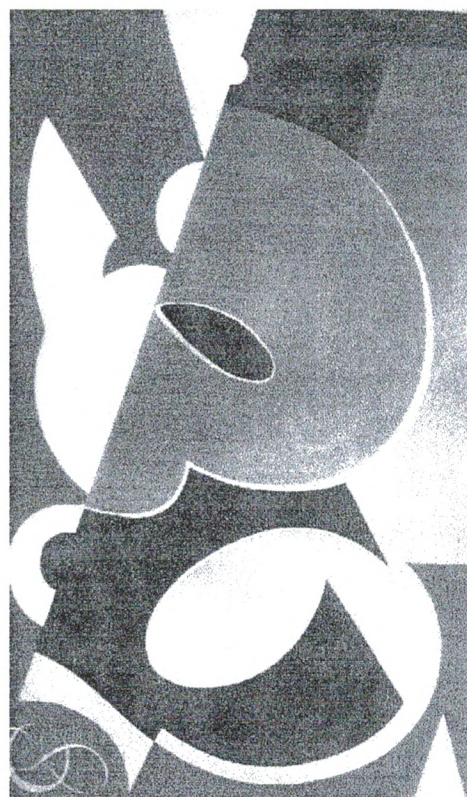
Opus 12 - 1941

opus 7 - 1948

opus 25 - 1950

Opus 2 - 1953

De vroegere statische en koele constructies, waarin techniek en machines overheersten, hebben nu plaats gemaakt voor een meer dynamische en lyrische kunst.

Af en toe schildert Servranckx tussendoor ook een figuratief werk als om de ongelovigen en de twijfelaars te bewijzen dat hij ook wel anders kan.

Met de oorlog schijnt er echter toch wel een breuk in zijn ontwikkeling te zijn geweest. Hij schilderde figuratieve landschappen die hij dan ophing in de gang van zijn woning.

In 1948 merkt men dat hij plots teruggrijpt naar de geometrische uitdrukkingen die hij in 1926 had laten vallen. Hij komt opnieuw tot een statische kunst, met strenge rechthoekige composities waarin een paar halve cirkels verspreid liggen en met een sober kleurgebruik dat overheersend bruin, rood, groen en zwart is. Hij komt thans tot een benijdenswaardige zuiverheid, tot een sterke rust en zekerheid, met een sereenheid die men klassiek zou willen noemen.

Nadat de belangrijkste abstracte kunstenaars waren uitgeweken, was Servranckx gedurende 25 jaar, nl. van 1925 tot 1950 de enige abstracte schilder in ons land. Met een onverwoestbaar geloof en een bewonderenswaardige hardnekkigheid heeft hij zich overgeleverd aan de vrije schepping, zonder enige regel of formule te erkennen. Ondanks de bloei en het succes van het expressionisme in deze periode, is Servranckx steeds zichzelf trouw gebleven en heeft hij verder gewerkt in de niet-figuratieve richting. Zijn persoonlijke ontwikkeling is van een beheerste en statische schilderkunst over een dynamische en lyrische uitbeelding naar nieuwe statische kunst gegroeid.

Late erkenning.

Toen de jongeren omstreeks 1950 de abstracte kunst gingen ontdekken en in massa naar deze strekking overliepen, kenden zij nochtans nauwelijks de naam van Servranckx. Pas sedertdien is de stilte, die tientallen jaren over de naam heeft gehangen, verbroken geworden. Men is dan pas gaan inzien dat men hier met een pionier, met een voorloper te doen had, die in alle stilte en helemaal alleen aan een groots oeuvre had gewerkt.

In 1957 wordt in de galerij "*Les Contemporains*" te Brussel werd een hulde tentoonstelling ingericht naar aanleiding van zijn zestigste verjaardag. Op dat ogenblik is Servranckx algemeen erkend als baanbreker van de abstracte kunst in ons land.

Het volgende jaar is hij de enige abstracte Belgische schilder die vertegenwoordigd is op de tentoonstelling "*Vijftig jaar moderne kunst*" op de Wereldtentoonstelling.

Na zijn overlijden werden nog verschillende retrospectieven tentoonstellingen georganiseerd en werd zijn werk meer en meer gewaardeerd door de kunstliefhebbers waaronder veel Amerikanen.

Galerie Gmurzynska te Keulen
bij de opening van de tentoonstelling
Servranckx op 5 november 2000
(links, pastoor Gijsbrechts)

VICTOR SERVVRANCKX

Het Monument Victor Servranckx.

Het gemeentebestuur van Zemst had reeds in de zitting van 29 september 1977 ondermeer beslist de toenmalige kerkstraat om te dopen tot Victor Servranckxstraat als eerbetoon aan deze kunstenaar uit Elewijt die in de onmiddellijke nabijheid van deze straat heeft gewoond van 1959 tot bij zijn overlijden in 1965.

In 1988 had burgemeester Remy Merckx, zelf Elewijtenaar het plan opgevat om met de gemeente een gedenkteken op te richten als blijvende herinnering aan deze befaamde inwoner van Elewijt.

Besprekingen dienaangaande werden ondermeer gevoerd met steenkapper Brion van Vilvoorde, die zelfs een ontwerp afleverde, maar uiteindelijk bleek het project niet haalbaar om budgettaire redenen.

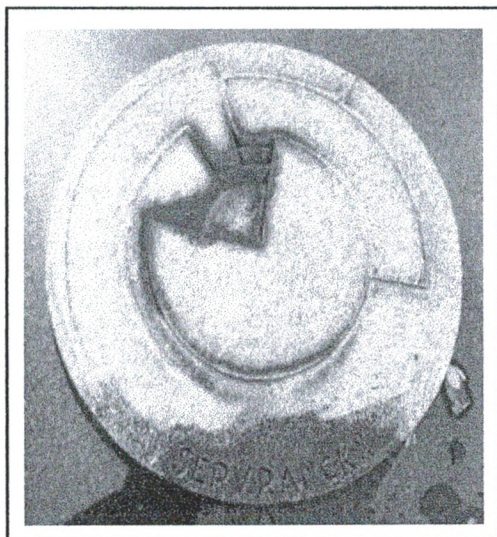
Mevrouw Servranckx-Turcksin financierde dan zelf het kunstwerk dat door steenkapper Rudi De Raedt van Sint-Genesius-Rode in gepolijste arduin vervaardigd werd.

Het is een kopie van een der eerste werken van Victor Servranckx, namelijk Opus 1 in brons van 1921. Beeldhouwer De Raedt maakte vijf exemplaren van dit kunstwerk dat benevens op het monument ook voorkomt op de grafzerk van Servranckx te Diegem en op de voorgevel van het huis dat Mevrouw Servranckx bewoonde te Kortenberg.

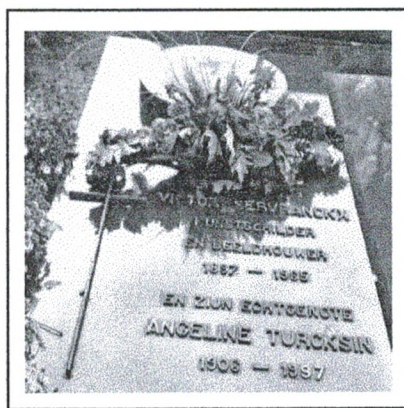

De sokkel in witte zandsteen en de zuil in metselwerk van herbruikte rode baksteen werden uitgevoerd door het gemeentepersoneel; ter bescherming tegen de regen is bovenaan een arduinen deksteen aangebracht. Het monument staat op gemeentegrond in de Victor Servranckx, rechtover de ingang van de Gildezaal.

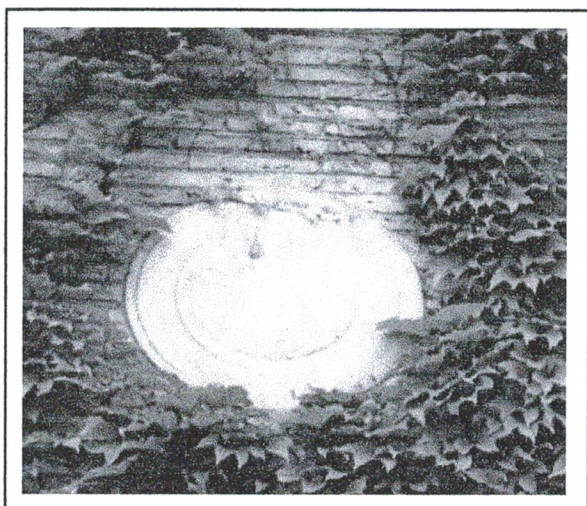
Detailopname van het kunstwerk op het gedenkteken Victor Servranckx.

Detail van de arduinen herdenkingsplaat op de grafzerk te Diegem.

Grafzerk van Victor Servranckx en Angeline Turcksin op het kerkhof te Diegem. De herdenkingsplaat is gedeeltelijk bedekt door het bloemstuk.

Woonhuis van Mevrouw Servranckx te Kortenberg
met boven de voordeur de gevelplaat.

In de verslagen over de inhuldiging van het monument op 2 oktober 1988 verschenen in de "Gazet van Antwerpen" van 6 oktober en het Nieuwsblad van 3 oktober lezen we dat Mevrouw Servranckx om gezondheidsredenen de plechtigheid niet kon bijwonen en vervangen werd door Jos Gijsbrechts, gewezen onderpastoor te Elewijt., in die tijd pastoor te Kortenberg, groot bewonderaar van het werk van Servranckx en sedert jaren vriend van de familie.

Burgemeester Remy Merckx leidde de plechtigheid en belichtte de figuur van Victor Servranckx.

Jos Gijsbrechts gaf de omvangrijke groep aanwezigen op de onthulling enig inzicht in de bedoeling van de Zemstenaar die overigens in het buitenland een grotere faam geniet dan in België.

Bibliografie:

1. Catalogus Tentoonstelling Victor Servranckx Rubenskasteel Elewijt 27 mei tot 4 juni 1972.
2. Tijdschrift Brabant - W. Roggeman.
Victor Servranckx. Een pionier van de abstracte kunst.
3. Gouden priesterjubileum van Jos Gijsbrechts 1952/2002 - Dagboek - Kortenberg.

Inventarisfiche . GEDENKTEKEN VICTOR SERVLANCKX (1897-1965).Ligging:

Victor Servranckxstraat (tegenover de Gildezaal) te Elewijt.

Technische gegevens:

Gemetste zuil in totaal 1,88 m hoog, 74 cm breed en 43 cm diep.

Onderaan vier lagen witte zandsteen.

Kolom zelf in herbruikte rode baksteen.

Afgedekt met een arduinen plaat van 1,90cm, B. 52cm en D. 2,5cm.

Het metselwerk is uitgevoerd door het gemeentepersoneel.

Het kunstwerk zelf is een reproductie van een der eerste werken van Victor Servranckx, namelijk Opus 1 (in brons) van 1921.

Het werd vervaardigd door beeldhouwer De Raedt van Sint-Genesius-Rode in gepolijste arduin. De ronde plaat van 3cm dik heeft een doormeter van 60cm en de onderkant bevindt zich op 115cm boven de grond.

Onderaan op deze plaat staat de vermelding : 1897 SERVLANCKX 1965.

Financiering:

De herdenkingsplaat werd betaald door de weduwe Mevrouw Servranckx-Turcksin.

Metselwerk uitgevoerd op de kosten van de gemeente Zemst.

Inhuldiging:

Op 2 oktober 1988. Toespraken door de burgemeester van Zemst, Remy Merckx (initiatiefnemer) en door pastoor Jos Gijsbrechts, kenner van het werk van Servranckx en intieme vriend van de familie.

Eigendom:

Het gedenkteken is eigendom van de gemeente Zemst die instaat voor het onderhoud.

*****

Pater Henricus van der Aa, Mechels dominicaan, deservitor in Berg.

Stefan De Cock

Henricus van der Aa werd te Beringen op 20 augustus 1771 geboren en in het dominicanenklooster van Mechelen geprofest op 11 april 1793¹

Op 17 maart 1795 ondertekende pater van der Aa de lijst "*Etat nominatif des dominicains*" tel qu'il existait à Malines lors des évacuations des Autrichiens.²

Op 7 juni 1795 werd hij in Keulen priester gewijd.³ Op 13 december 1796

werden de paters buitengezet uit het klooster te Mechelen.⁴ Op 26 januari

1797 werd pater Henricus van der Aa aangesteld als deservitor in Berg.⁵ Op

28 december 1797 gaf hij opdracht aan een persoon uit Antwerpen om een niet

nader omschreven Nationaal Goed te kopen en een obligatie op zijn naam

aan te schaffen om dit te kunnen betalen.⁶ Hoogst waarschijnlijk was dit

een doordachte zet, omdat hij vernomen had dat de Latijnse School

Van Gemert, die reeds in de tweede helft van de 17de eeuw door de

Mechelse dominicanen werd beheerd, als Nationaal Goed werd verkocht.

Pater van der Aa, theoloog en een goedhartig mens wilde de Latijnse

school opnieuw oprichten samen met pater Joannes Baptist de Leener die

als terminarius van de Mechelse dominicanen reeds in Gemert verbleef

vanaf 1787.⁷ Maar om dat te kunnen verwezenlijken moest pater van der Aa

wel de eed tegen het koningschap afleggen, wat ook gebeurde op 4

november 1798.⁸ In 1799 nam hij ontslag als deservitor in Berg, alwaar

hij werd opgevolgd door E.H. Vanden Broeck (1799/1803).⁹

Hetzelfde jaar vertrok pater van der Aa definitief naar Gemert om er de

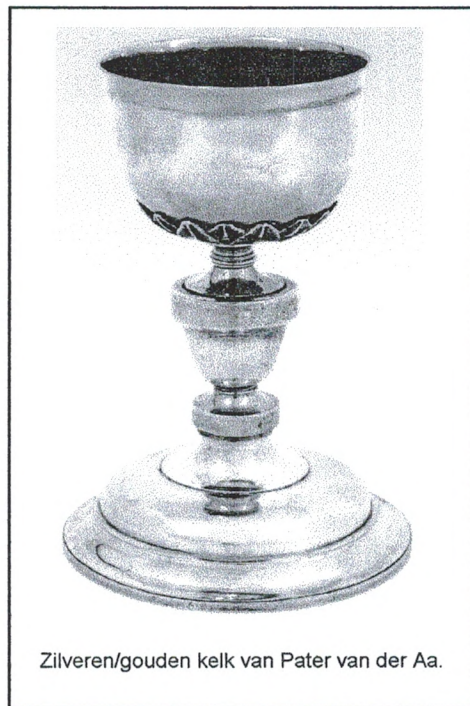
Latijnse school terug op te starten. Hij werd de nieuwe rector tot bij zijn

overlijden.

Eerst werd hij door de gemeenteraad van Gemert aangesteld als praeceptor van de derde klas of synthaxis. Rond 1804 kwam er de poësis bij, wanneer E.H. Snoecks benoemd werd tot kapelaan van Nuenen.

In 1809 werd van der Aa leraar van de retorica.¹⁰

Op 22 februari 1822 stierf hij te Gemert.¹¹

Zilveren/gouden kelk van Pater van der Aa.

1. Rijksarchief Antwerpen, provinciaal archief, reeks A, nr 88/1 (16 vendémiaire an 5). *Etat nominatif des individus composant la communauté religieuse du couvent dominicains.*

2. *Idem*, nr. 92/16 (27 venôse an 3).

3. F. Van den Elsen, *geschiedenis der Latijnse School van Gemert - Den Bosch*, 1887, p. 269.

4. H. Coninckx, *Malines sous la République Française*, H.K.O.M., 1892, p. 28.

5. Aartsbischoffelijk archief Mechelen, *Mechliensia*, register 91, f. 55 V°. F. van den Elsen, o.c., p. 269.

6. Stadsarchief Mechelen, notaris J. de Grauw, nr. 798, akte van 8 nivose an 6.

7. Rijksarchief Den Bosch, notaris J.F. Aelbers, nr.2128, akte 28 augustus 1813 (nr. 55). Akte van 4 september 1813 (nr. 56).

8. Stadsarchief Mechelen, bibliotheeknr. M 3299 (a), documents concernant la persécution religieuse au diocèse de Malines - 1794/1801, p. 446, nr. 542.

9. Jos Lauwers, *Geschiedenis van Berg door de eeuwen heen*. - Pittem, 1975, p. 128.

10. F. Van den Elsen, o.c., p. 269.

11. Gemeentearchief Gemert, *Burgerlijke Stand, overlijden 1822*, nr. 12.

VASTGOEDBURO
Norbert VAN EYKEN

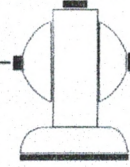
VERKOOP - VERHUUR - BEHEER

Brusselsesteenweg 176 - 1980 ZEMST - tel. 015 62 11 42 - website:www.vaneyken.be

STUDIE- EXPERTISE- en LANDMEETBURO

Norbert VAN EYKEN

landmeten - schattingen - expertises
studies wegenwerken en stedenbouw

Brusselsesteenweg 180 - 1980 ZEMST - tel. 015 61 09 69 - website:www.vaneyken.be

SPAR

ALLES WAT JE VAN EEN KRUIDENIER VERWACHT

RUBENSLAAN 1 • 1982 ELEWIJT • TEL. 015 61 30 00

Maakt winkelen extra aantrekkelijk!

Plezierig winkelen, dat doe je bij SPAR. Want daar vind je alles wat je nodig hebt : verse groenten en fruit, lekker vlees, heerlijke charcuterie, fijne kaas .. en een prima service. Tot binnenkort!

Garage Janssens

Specialist op Opel

Aan en verkoop van Opel

occasie wagens

Victor Servranckx 11 Elewijt

Tel: 015 - 61.17.22

Boekhandel Roger

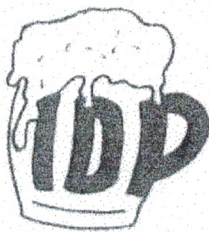
Dag - en weekbladen

Lotto

Foto's

Vekestraat 7 1982 Elewijt (Zemst)

Tel : 015/ 61.45.40

Café - Feestzaal

IN DEN PRINS

BIJ: Els & Marc

Ciney blond

Maes

Palm

Van 't vat.

Victor Servranckxstraat 5 1982 ELEWIJT TEL: 015 - 61.17.38

Koetshuis straalt weer

Stichting Kempens Landschap zet herwaardering Roosendael voort

Met de restauratie van het poortgebouw gaf de Stichting Kempens Landschap vorig jaar de impuls voor de herwaardering van de oorspronkelijk 13de-eeuwse abdijzite Roosendael. De Stichting, die Roosendael eind vorig jaar heeft overgenomen van het Aartsbisschoppelijk Seminarie van Mechelen, heeft die operatie dit jaar doorgezet met de restauratie van het 18de-eeuwse koetshuis. "Op nog enkele schilder-

werkzaamheden na is de buitenrestauratie klaar. Naast de muren is ook het dakgebinte aangepakt, al verkeerde dat op enkele balken na nog in vrij goede staat", weet Paul Van Schoors van de vzw Roosendael. Deze vzw heeft het abdijdomein in de laatste 20 jaar ontwikkeld als toeristisch jeugdverblijfscentrum en runt dat onder de nieuwe eigenaar nog steeds. "Nu de buitenzijde is opgeknapt, kan werk worden ge-

SINT-KATELIJNE-WAVER - De vroegere abdijzite Roosendael in Sint-Katelijne-Waver heeft weer wat van haar pracht herwonnen. Na de opknappbeurt van het poortgebouw vorig jaar staat het 18de-eeuwse koetshuis er na een jaar van restauratiewerkzaamheden weer fris bij.

maakt van de binneninrichting. Er komt onder meer een lift maar de hele inrichting blijft los van de buitenzijde, zodat ze als het ware omkeerbaar blijft", aldus Paul Van Schoors.

Wanneer de inrichting over een jaar rond zal zijn, biedt het koetshuis plaats aan een 40-tal bedden. Het domein Roosendael kan vanaf dan ruim 100 jongeren huisvesten.

"Nadien volgt nog een renovatie van het landhuis. Dat werd 20 jaar geleden al eens gerenoveerd, maar met acht- tot tienduizend overnachtingen per jaar is het aan een nieuwe opknappbeurt toe. Daarna wordt het park in zijn oorspronkelijke staat gebracht. Ondertussen is al het grootste deel van zo'n 350 meter van de oorspronkelijke abdijmuur gerestaureerd", zegt Van Schoors nog.

De kost voor de restauratie van het koetshuis loopt op tot goed 1,5 miljoen euro. De Stichting Kempens Landschap kan die dekken met subsidies van de Vlaamse Gemeenschap en Europa.

Jan VAN DE POEL

Paul Van Schoors voor het koetshuis, waarvan de buitenrestauratie rond is.

Foto's Lieven DIRCKX

www.roosendael.be

Restauratie diept artefacten op

De restauratie van het koetshuis heeft op Roosendael nog geleid tot een opmerkelijke vondst. Bij het opbreken van de vloer kwamen er stenen met daarop de wapenspreuk en het wapenschild van de eind 18de-eeuwse abdis Agnes Haegens aan de oppervlakte. De reuk 'Custodit sepes et arcet portā munit ut plus servet' betekent 'De haag beschermt en de poort bewaakt om beter te bewaaren' en duidt op de rol van abdis Haegens als beschermvrouw van Roosendael. "Die vondst betekent toch wel wat, aangezien nog geen 20 jaar de Franse Revolutie volgden en het klooster grotendeels werd gesloopt", vertelt Paul Van Schoors. Met de stenen die elk tonweg, schakelt Roosendael een kraan in om ze binnen het domein een speciaal plekje te geven.

Het wapenschild van abdis Haegens.

GRAVEN NAAR ROMEINSE HEIRBAAN

Sep 2005
 Geboren en getogen Perkenaar Hedwig Buis en Etienne De Prest, eveneens uit Perk, zoeken naar overblijfselen van de Romeinse heirweg die zowat twintig eeuwen geleden Elewijt met Tienen verbond. De archeologische opgravingen hebben plaats op de Landsakker, nu een lap landbouwgrond aan de Kampenhoutsesteenweg. Waarom gingen beide amateur-archeologen precies daar aan de slag? „Het oponiem Landsakker verwijst naar Landsagger dat kant van de weg, verhoogde wegberm betekent. Uit de prospectie die we daar gedurende een drietal jaren voerden, vonden we op een lijn heel wat Romeins materiaal. Het ligt nu in onze bedoeling op hetgeen nog van de heirbaan overblijft, bloot te leggen”, licht initiatiefnemer, tevens coördinator van de ganse operatie, Buis toe.

Na het bekomen van de nodige vergunningen, gingen de opgravingen van start. De graafmachine van de gemeente Steenokkerzeel bakende de werkput af en schepte de

▲ Wie een handje wil toesteken, meldt zich via 02 759 57 75.

eerste lagen weg. Met het zorgvuldig opkuisen van deze zone begon het fijn werk. Het team zet het graafwerk tot op het vroegere niveau van de heirweg met schop en truweel voort. „Systematisch leggen we alle vorderingen en resultaten vast ten bate van de geschiede-

nis van onze gemeente en het Romeinse wegennet in ons land. We waarderen ten zeerste de steun die we krijgen van Monumenten en Landschappen, landbouwer Luc De Laet, archeoloog Walter Sevenants en het gemeentebestuur van Steenokkerzeel.” (MCE/foto vdb)

Tervuursesteenweg moet smaller

pers. peulout sept 2005

ELEWIJT - Omdat er zoveel bezwaren werden ingediend op de eerste rooilijnplannen voor de vernieuwing van de Tervuursesteenweg in Elewijt, zochten de gemeente en de Administratie Wegen en Verkeer (AWV) naar een oplossing. Aanvankelijk werd de rooilijnbreedte bepaald op 26 meter. Nu werd die teruggebracht naar 20 meter.

Een eerste plan hield ruim rekening met groen, grachten, fietspaden, bushaltes, parkeervakken en een ruime rijweg. Er ontstond echter een storm van protest omdat door de breedte van 26 meter, heel wat mensen hun voortuin kwijt speelden en geen mogelijkheid meer hadden hun wagen voor de deur te parkeren. Ruim 80 mensen namen een advocaat onder de arm. Dat was voor de gemeenteraad aanleiding om het rooilijnplan te verwerpen. Het nieuwe plan voorziet nu in

In het centrum van Elewijt dienen ondanks de versmalling nog drie zaken onteigend.

het inbuizen van stukken gracht. Eerst opteerde men voor open grachten. Boven de ingebuisde delen worden parkeervakken voorzien. Voetpaden en groenbermen worden smaller. Schepen Bob Van Steenberghe gaf de oppositie een sneer omdat ze eens te meer niet tevreden is met de

breedte. „We proberen voor de woning een strook van 5 meter te voorzien om een wagen te stallen. Ik neem aan dat er nog mensen zijn die niet tevreden zijn, maar hier gaat het algemeen belang voor,” zegt de schepen. Dat maakt echter niet de zaak van de handelaars op de hoek van de Tervuurse-

steenweg en de Vekestraat. Die woningen worden onteigend. Kapster Valerie Tulleneers is niet blij met de gang van zaken. „Ik heb veel centen geïnvesteerd in de zaak. De vergoeding die ze beloven, maakt dat niet goed,” meent ze.

Jagers te Voet herdacht

sept 2005

EPPEGEM / GRIMBERGEN - Eind augustus en begin september 1914 vielen er heel wat slachtoffers in de regio. Vooral militairen die deel uitmaakten van het Tweede Jagers te Voet. Zoals iedere jaar vond een herdenking plaats aan de militaire begraafplaats waar 224 gesneuvelden begraven liggen.

De hoogwaardigheidsbekleders van het leger en plaatselijke mandatarissen waren dit jaar weer paraat weer. De begraafplaats kreeg een fraaiere uitzicht, dankzij het ministerie van Landsverdediging die zorgde voor een opkuis van alle graven. Opmerkelijk ook was dit jaar het feit dat Gilbert Leheu, lid van de fanfare Hoop in de Toekomst van Epegem, voor de 25ste opeenvolgende maal het Telvelede blies op de cornet. Ook aan de Verbrande Brug werd die slag herdacht en dan in het bijzonder de heldendaad van korporaal Trézignies. Die maakte ook deel uit van het Tweede Jagers te Voet en zorgde

er voor dat hij door inzet van zijn leven de bezetter een tijd lang kon ophouden. Aan de kanaalbrug die hij tijdig wist op te halen werd een gedenksteen opgericht. De hele

gemeenschap van de Verbrande Brug voelt zich trouwens nauw betrokken bij die hulde, want elk jaar weer wordt de herdenkingsmis door zeer veel mensen bijgewoond en stappen

afvaardigingen van alle verenigingen mee op naar de gedenksteen. De dochters van korporaal Trézignies waren trouwens op de herdenking aanwezig.

R.B.

Kinderen blijven Sint-Maarten zingen

■ **WEERDE** Heeft het te maken met het feit dat Sint-Martinus de parochieheilige is van Weerde, deelgemeente van Zemst? Of is het dank zij de inspanningen van de plaatselijke Gezinsbond? Feit is dat de kinderen er dezer dagen nog Sint-Maarten gaan zingen en zo een oude traditie in ere houden.

De Gezinsbond plaatste de jongste dagen langs alle invalswegen in Weerde borden waarop een Sint-Maartenfiguur prijkt met de tekst *Snelheid minderen, kinderen zingen*. Al van in de voormiddag trokken de kinderen gisteren, al dan niet verkleed, van deur tot deur en zingen een liedje. Ze werden dan bedacht met een cent of met wat lekkers. De liedjes over

Sint-Martinus, de plaatselijke parochieheilige, worden in de school van Weerde aangeleerd.

De Gezinsbond ontving ze de zangertjes in de namiddag in Ons Huis aan de Kostervoetweg. Daar werden de dappere kinderen vergast op een pannenkoek.

Met deze traditie wordt verwezen naar het verhaal van Maarten, de Romeinse officier die in het koude najaar van 343 aan de poorten van de Franse stad Amiens zijn mantel in twee sneed om een verkleumde bedelaar toch wat warmte te bezorgen. Volgens de overlevering had hij de daaropvolgende nacht een droom die zijn bekering inluidde. Het uitdelen van snoepjes heeft daar mee te maken. (RBZ)

Mooi uitgedost en zingend trokken de kinderen van deur tot deur. © KOEN MERENS

NB november 2005

Steenoven bakt zoete broodjes op museumsite

Gisteren is het bakhuis met bakoven van de Stenenmolen voor het eerst sinds 2003 weer gebruikt. Het verhuisde naar de museumsite.

Heist-op-den-Berg

Eind 2003 werd het bakhuis met oven aan de Stenenmolen afgebroken. Het zou plaats ruimen voor een nieuwe veranda van het café. Schepen Lucien Verschoren (OK) ging met de eigenaars praten en kreeg de materialen. De oven met bakhuis werd afgebroken en het materiaal overgebracht naar de heemkring. Ondertussen werd een bouwvergunning aangevraagd.

Vrijwilligers werkten van maart tot mei hard aan de heropbouw. "Het huisje is vier meter op vier, de oven twee op twee", zegt Lucien Verschoren. "Het bakhuis

is daarmee een van de grotere exemplaren van de streek. Bij de bouw werden de oude technieken toegepast. Met de mortel werd witkalk gemengd voor de stevigheid. De schouwbalk, met het jaartal 1907, werd opnieuw gebruikt. Met de schouw erbij is het bakhuis vijf meter hoog. De oven ligt op eiken balken met daarboven zand en stenen. Aan het metselen van de oven is veel tijd en aandacht besteed. De stenen werden afgedekt met 15 centimeter leem waarbij roggestro werd gevoegd, het dak is gebouwd op oude eikenbalken.

Het bakhuis zal nuttig worden gebruikt. Zo zal er brood worden gebakken in de oven, die wordt gestookt met muisaerden. Na het verwijderen van de as kan het deeg dan in de oven worden geschoven en op steen tot boerenbrood gebakken.

PA

Verschoren haalt het eerste van 35 licht gebakken broden uit de heropgebouwde oven. Foto: Dirk Vertommen

Rubens krijgt zijn dure halsketting in bruikleen

ANTWERPEN – Het Rubenshuis heeft van de Leuvense familie de Vinck de Winnezele een groot cadeau in bruikleen gekregen. Het mannelijk burgemeester Rockox, belandde na zijn dood bij Nicolaas, Rubens tweede zoon. De Leuvense familie stamt rechtstreeks van hem af. Het Rubenshuis krijgt de zogenaamde «Rubensbreuk» al zeker voor de komende drie jaar in bruikleen. Nadien beslist de familie om de drie jaar opnieuw of die termijn verlengd wordt. «De exacte verzekeringswaarde willen we niet vrijgeven, maar het halssnoer is ettelijke miljoenen oude franken waard», stelt An Teysen van de Antwerpse musea. De ketting wordt bewaard in een beveiligde glazen kooi. (KDM. Foto Dirk Laenen)

D.N.C. juli 2005

Heemkunde Vlaanderen en Heemkunde Vlaams-Brabant huldigden onder meer de heemkundige kring De Semse ter gelegenheid van zijn twintigste verjaardag. Voorzitter Fons Mannaerts nam de oorkonde in ontvangst. Aan Zemstenaar Jean Juliens, voorzitter van de vereniging Honger en Dorst, werd het doctor Joachim Beuckelaer-eremerk, een ronkende culinaire onderscheiding, overhandigd. Deze plechtigheid in de tuin van kasteel 't Steen besloot de heemdag 2005 die de deelgemeente Elewijt als uitvalsbasis voor vier uitstappen had.

Heemkunde stilt honger met drie onderscheidingen

In het historische kader van 't Steen in Elewijt (Zemst), waar Rubens leefde en schilderde, heeft Heemkunde Vlaanderen gisteren drie onderscheidingen uitgereikt.

Elewijt

Uit heel Vlaanderen hebben gisteren 284 heemkundigen deelgenomen aan de heemdag in Elewijt. Dagthema was "over eten gesproken, verrassend culinair erfgoed". Lezingen over 'de dialectvariatie in de Vlaamse keuken' en 'met Bosch en Breughel aan tafel' waren boei-

end en verhelderend. In het Rubenskasteel van Elewijt werden drie onderscheidingen uitgereikt. Gouverneur Lode De Witte overhandigde aan Henri Vannoppen, doctor historicus en burgemeester van Steenokkerzeel, het Jozef Weyns-eremerk. Voorzitter Fons Mannaerts en secretaris Colette Vanderbeken, kregen voor hunjarige heemkring De Semse de Laureaatprijs van Heemkunde Vlaams-Brabant en de maatschappij Honger en Dorst uit Zemst kreeg het Joachim Beuckelaer eremerk, als hoogste culinaire onderscheiding. JD

Honger en Dorst gelauwerd voor oude traditie

ELEWIJT - *Honger en Dorst heeft naar aanleiding van de Heemdag in Elewijt het Joachim Beuckelaer-eremerk gekregen. Reden is dat de vereniging zich al jaren verdienstelijk maakt op vlak van de Vlaamse gastronomie.*

Heemkring De Semse uit Zemst nam dit jaar de organisatie van de dag van Heemkunde Vlaanderen voor haar rekening. De deelnemers kregen een lezing over de 'Breugeliaanse keukenklanken: de dialectvariatie in de Vlaamse keukentaal' en 'Met Bosch en Breughel aan tafel: Festijnen van gilden en rederijderskamers van de 15de tot de 17de eeuw'. Na de middag brachten de deelnemers een bezoek aan het Witloofmuseum in Kampenhout en in 't Steen in Elewijt werden een aantal eremerken toegewezen.

Het Joachim Beuckelaer-eremerk ging naar Hoger en Dorst uit Zemst. De vereniging, die bestaat sinds 1909, komt zes maal per jaar bij elkaar om roastbief met seizoengroenten en aardappelen te eten. Er is een vast aantal leden van twintig. Enkel mannen zijn toegelaten. Zeventien namen staan

De drie gelauwerden waren fier op hun oorkonde.

nu al op de wachtlijst en er zijn er bij die werden opgeschreven bij hun geboorte. Alleen als er iemand wegvalt, kan er een nieuw lid bij komen en dat moet dan aanvaard worden door de andere leden. Omdat de vereniging al zolang een oude traditie in stand houdt, werd voorzitter Jean Juliens bedacht

met het Joachim Beuckelaer-eremerk. Het werd zo genoemd naar een middeleeuws Antwerps kunstschilder die hoofdzakelijk keuken- en eettaferelen penseelde. Voor de plaatselijke heemkring De Semse was er de prijs heemkunde Vlaams-Brabant, omdat de kring zich in de twintig jaar dat hij

bestaat, op meer dan een vlak verdienstelijk heeft gemaakt. Voor zijn totaal werk op vlak van heemkunde, ging het Dr. Jozef Weyns-eremerk naar doctor Henri Vannoppen uit Erps-Kwerps die erg bekend is in heemkundige kringen.

RB

Smulpapen gelauwerd

ELEWIJT *Honger en Dorst, een alleen uit mannen bestaande vereniging uit Zemst, is op de Heemdag in Elewijt gelauwerd door Heemkunde Vlaanderen. Reden? Het mannenclubje maakt zich al jaren verdienstelijk op het vlak van Vlaamse gastronomie.*

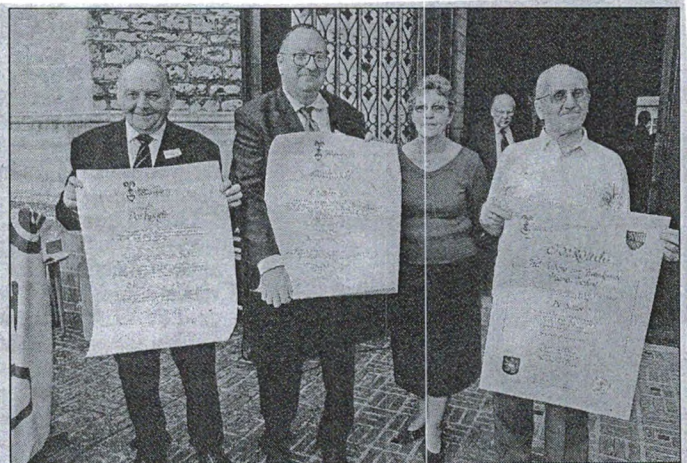
Het was dit jaar aan heemkring De Semse uit Zemst om de heemdag van Heemkunde Vlaanderen te organiseren. Van de gelegenheid werd gebruik gemaakt om enkele eremerken toe te kennen aan mensen en verenigingen die zich verdienstelijk hebben gemaakt voor de heemkunde.

Het Joachim Beuckelaer-ere-

merk, genoemd naar een middeleeuws Antwerps kunstschilder die hoofdzakelijk keuken- en eettaferelen penseelde, ging naar Hoger en Dorst uit Zemst, een vereniging die bestaat sinds 1909, die zes keer per jaar bijeen komt en dan telkens rosbief met seizoengroenten en aardappelen eet.

De groep telt steevast twintig leden, uitsluitend mannen. Alleen wanneer er iemand wegvalt, kan er een nieuw lid komen dat moet aanvaard worden door de andere leden. De vereniging werd bekroond omdat ze al zolang een oud gebruik in stand houdt.

Voor de plaatselijke heemkring De Semse was er de prijs Heem-

De drie gelauwerden waren wat fier met hun oorkonde.

© KOEN MERENS

kunde Vlaams-Brabant. Voor zijn jarenlange inspanningen voor de heemkunde werd ook

doctor Henri Vannoppen, uit Erps-Kwerps in de bloemen gezet. (RBZ)

▶▶ Verder durven gaan.

Het leven is één lange vlucht. Wie z'n dromen wil realiseren, moet telkens verder durven gaan.

Gelukkig kunt u op elk moment vertrouwen op ING, een partner die u de weg wijst, advies geeft en aangepaste oplossingen aanreikt.

Voel u dus vrij om uw vleugels uit te slaan.

BANK en VERZEKERINGEN

Tervuursesteenweg 740 Elewijt

't Zonneke

BLOEMEN - PLANTEN -

GESCHENKEN

Brusselsesteenweg 450 1980 Epegem

Tel: 015- 61.79.52 - fax: 015- 62.12.52

Open: di - vrij.: 9 h. - 19 h.

Zat: 9 h. - 18 h.

Zon: 9 h. - 13 h.

'S middags gesloten van 12.30 h. Tot 13.30 h.

Maandag gesloten.

REDANT Zemst NV

Banden

Hoge Buizen 11 Zemst
- Epegem

24 uur pech service

overall in Europa

bel centraal nummer

Tel: 02/ 255.09.99 tussen 8 h. - 18 h.

Fax: 02/255.09.90

@-mail: info@redant-banden.be

Café

"Schoonzicht"

Bij J. VAN HUMBEECK

Recht over de kerk in Weerde.

Dinsdag gesloten.

Cultuur Centrum "D'oude School"

Voor verenigingen, bedrijven, privé-personen

Polyvalente zaal

Podium + kleedkamers

Industriële keukens

Tapijnstalatie

Vergaderzaal

Vergoede tuin

Regiekamer voorzien van klank- en lichtinstallatie

Info: Marc Mertens

Ketelveld 5 1982 Weerde

Tel / Fax : 015-61.59.44

PRISMA
WASSERIJ B.V.B.A.
DROOGKUIS
 Hoge Buizen 45
 1980 Epegem-Zemst

02 252 41 51

Fax 02 252 53 00

 jean juliens

Brood- en banketbakkerij

Merckx & co

b.v.b.a.
 Molenveld 19 - 1982 Elewijt
 Tel & fax: (015) 61 17 01

BROODAUTOMAAT **1929**
 Kwaliteit is onze reclame!
 Wij zijn reeds 75 jaar tot uw dienst **2004**

KOLEN
 MAZOUT
 VERVOER

B.V.B.A.
VAN CALSTER en ZONEN
 Driesstraat 144 - 1982 Elewijt
 Tel. 015 / 61 12 51
 Fax 015 / 61 22 31

Mebelen en Algemeen schrijnwerk

Guns

- ▼ Ramen en deuren in PVC
- ▼ Rolluiken
- ▼ Muurkasten op maat
- ▼ Plafond in hout
- ▼ .....

Elewijtsteenweg 10 - 1980 Epegem
Tel en Fax 015 61 22 12
GSM 0475 93 67 41

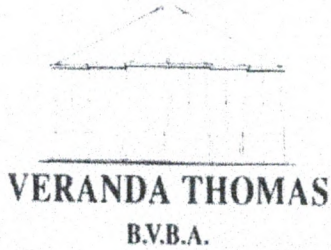
Garage St. Martinus b.v.b.a.

Roger VAN DEN EYNDEN

Damstraat 121 - 123 * 1982 Weerde - Zemst

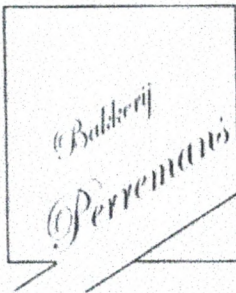
Tel : 015 - 61.15.11

FABRIKANT VAN:

- # VERANDA'S EN PERGOLA'S
  - # RAMEN EN DEUREN
  - # ZONWERINGEN
  - # ALLE KARWEI- EN METSELWERK
  - # ROTAN- EN TEAKMEUBELEN
- Gratis bestek en voorontwerp*

Elewijtsesteenweg 114 1980 Epegem - Zemst tel: 015 - 61.72.72

Brusselsesteenweg 301

1980 Epegem - Zemst

Tel: 015/ 61.15.32 Fax: 015/ 61.79.59

Donderdag Gesloten

Café 't Steen

Bij Chris en Alain

De beste pint van de streek!

Specialiteit: echte Trappist.

Alle dagen open vanaf 10 u - donderdag Gesloten

GROOT ZONNETERRAS-IJSCOUPES

(in juli en augustus)

Elke zondagavond : VOETBALUITSLAGEN.

Rubenslaan 2 - Elewijt

Schranshoeve

Stijn Streuvelslaan 92 Epegem 015-62.34.71

IVECO

Garage Verstraeten

Brusselsesteenweg 185

1980 Epegem Zemst

Tel: 015/61.28.61 of 015/61.11.04

Fax: 015/61.60.16

Tankstation SHELL
Brusselsestwg 197
Tanken 24/24
SMEERMIDDELEN

Tel: 015 - 61.13.49

Tervuursesteenweg 63 1820 Perk (Steenokkerzeel)

Fax : 015 - 62.09.43 Reg. Nr. 04.10 11

AFSLUITINGEN
SIEBSTRATING
BOUWMATERIALEN
GRONDWERKEN
CONTAINERS
KLINKERS &
TEGELS

Sierschouwen
Stijlschouwen
Inbouwhaarden
Inbouw-cassetten

"Nieuw adres vanaf
September 2004"
Tel: 02/75.15.014
Fax: 02/75.15.015

Industrieterrein 57 Hogebeuizen
1980 Epegem - Zemst

GARAGE ROEKENS

Concessiehouder NISSAN

Carrosserie - Epegemsesteenweg 28
1982 Elewijt - Zemst Tel: 015 - 61.13.88

Tuinaanleg Parmentier BVBA

Ontwerp - Aanleg - Onderhoud

Vekestraat 3 - 1982 Elewijt

Telefoon: (015) 61 25 17 - (015) 62 17 65 - Fax: (015) 61 52 27

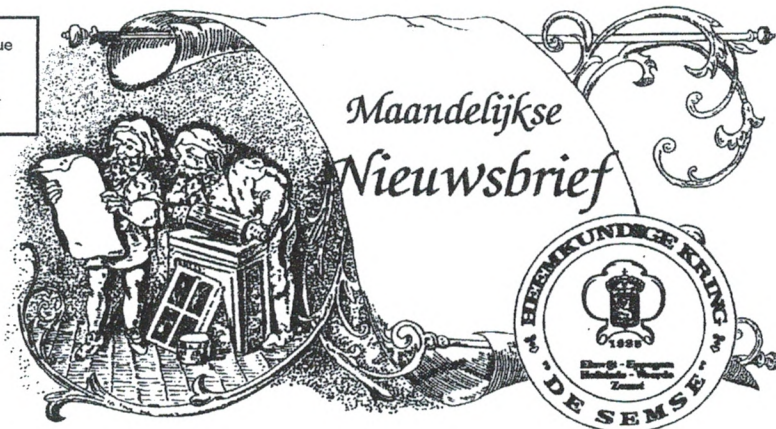
TUINEN & INDUSTRIETERREINEN

de broeck van laere
van camp coopman

advocaten balie brussel

Uit sympathie
Bart Coopman

België-Belgique
1980 - Zemst
2/3006
Afgiftekantoor

@mail- BOX

Maand
december 2005

@mail:
colette.vanderbeken@pandora.be
Bankrekening: 001-2183660-72

Zetel Erfgoedhuis "de Semse" Schoolstraat 13/1 Zemst Opgericht 1985 ondernemingsnummer. 432.094.418
Secretariaat: Vredelaan 48-- B.1982 Weerde-Zemst

*****

6 december 2005 - Feest van Sint-Nicolaas.

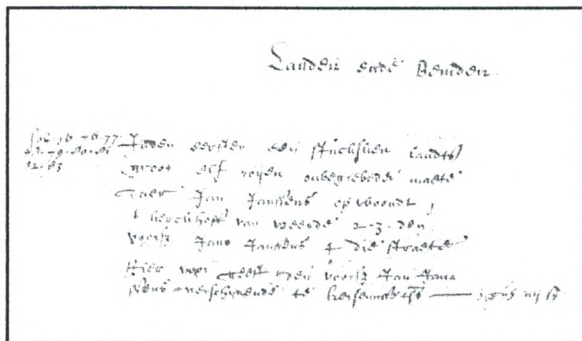
Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht,
Want we zitten allemaal recht.
Misschien heeft u wel even tijd,
Voor u weer naar Spanje rijdt.
Kom dan maar even bij ons langs.
En laat uw paardje buiten staan.
We zingen en we springen en we zijn zo blij,
Want er zijn geen stoute kinderen bij.

Foto: L. Putseys

Cursus of Oud Schrift lezen.

Op woensdag 11 januari 2006 om 19 uur start de cursus OUD SCHRIFT lezen. Gedurende het ganse jaar 2006, iedere tweede woensdag van de maand kan u eraan deelnemen. Laat ons weten of het uw interesseert naar het nummer 015/620740 of per e-mail colette.vanderbeken@pandora.be

BELANGRIJK.

Noteer het nu in jullie agenda...

Op vrijdag 6 januari houden we onze jaarlijkse nieuwjaarsreceptie.

We voorzien een drankje en een hapje:

Ballekens en kriekjes, met zorg klaar gemaakt door Agnes Lambrechts. Rijstpap met gouden lepeltjes gekookt door Paul Buelens.

We zouden graag weten wie met ons het nieuwe jaar wil komen vieren, zodat we voldoende voorraad hebben.

Tel: naar het nummer 015/620740, 015/417411. E-mail: colette.vanderbeken@pandora.be.

Maurits Wynants was voorzitter van heemkunde Vlaams-Brabant van 1995 tot 2000.

Na het overlijden van Frans Van Bellingen werd het bestuur tijdelijk herschikt. Maurits nam ad interim het voorzitterschap waar.

Nieuwe statuten werden geschreven en hij werd tot voorzitter gekozen. Zijn bedoeling was het Verbond voor heemkunde Vlaams-Brabant naar nieuwe horizons te leiden. Hij wilde de goede samenwerking met de heemkringen van de regio bevorderen, ook op provinciaal en nationaal vlak.

Met dankbaarheid denken we terug aan de herinneringen die we bewaarden van zijn vijf jaar voorzitterschap. Dank u wel Maurits.

Aan de familie Wynants bieden we onze welgemeende innige deelneming aan.

+++++

Mijn geest is Uw geest

Met droefheid meldt u het overlijden van

Maurits WYNANTS

Geboren te Durburg op 2 april 1944 en na een moedig gedragen slepende ziekte, godvruchtig overleden te Leuven op 5 december 2005.

Licentiaat in de Wijsbegeerte en Letteren
Oud-schepen van Teruren
Oud-leraar aan het Heilig-Hartcollege,
Wittemoek-Oppass
Gewezen gedetacheerd vestingsoppelijk medewerker
aan het Algemeen Rijksarchief
en aan het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika.

Stichter, voorzitter en/of lid van verschillende
ocio-culturele verenigingen te Teruren en in
Vlaams-Brabant, voorzitter van de Koninklijke
Heemkundige Kring Sint-Lubertus, van de Vrienden van
de School van Teruren en van Euroart, een Europese
vereniging van kunstenaarsdorpen.

zijn echtgenote	Lutgarde BARTHOLDMEES
zijn moeder	Maria STERCKX
zijn zonen en schoondochters	Lieven en Lutgarde Griet en Geertrui Jeroen en Annelies Gorik en Ellen
zijn kleinkinderen	Ruben, Hanne, Lotte en Lander
zijn broers	Willy en Eveline Paul en Ursula
en heel de familie.	

De salveringsplechtigheid vindt plaats in de Sint-Janskerk van Teruren op zaterdag 10 december 2005 om 10.00 uur, gevolgd door de crematie in stads familiekring.

Samenkomst aan de Sint-Janskerk om 9.45 uur.

Gelegenheid tot grieten in het Hof van Moijn.
Brusselsesteenweg-Melindael 6, vrijdag 8 december van
18.30 tot 19.30 uur en zaterdag 10 december van 8.45 tot
9.45 uur.

Wie per vergeetheid geen uitnodiging zou ontvangen hebben, gelieve dit bericht als zodanig te beschouwen.
Rouwadres: Moluweg 43, 1080 Teruren.

FUNERARIUM SYLVAN VANDERBEEK P.B.E.E. - TEL. 02737.0102

Georges Feron is niet meer.

Hij werd geboren op 1 februari 1926 en overleed op 22 november 2005.

Beroepshalve was Georges Feron verbonden aan de NMBS. Hij was ook de man, die eigenlijk aan de basis lag van het Spoorwegmuseum te Brussel. Hij was de grote specialist wat de geschiedenis van de spoorwegen in België betrof. Hij was een veel gevraagd spreker.

Wij heemkundige kring hebben heel goede herinneringen aan Georges Feron. De voorbereidende vergaderingen voor de tentoonstelling van "Den ijzerenweg, 150 jaar spoorweggeschiedenis in Zemst" in 1992. roepen alleen maar plezierige momenten op.

Hij stond ons bij met raad en daad, zorgde voor materiaal, liet ons vakmensen van het spoor ontmoeten, schreef samen met ons de brochure. Zijn artikel ging over: "De spoorwegen in België, op het baanvak Brussel-Mechelen en meer bepaald te Zemst, Weerde en Epepegem". Hij opende de tentoonstelling met een voordracht.

Wij bieden zijn familie onze innige deelneming aan.

+++++

DRINGEND!!!!!!!!!!!!!!

ARCHIEVEN IN BRUSSEL.

Archieven blijken voor vele zoekers nogal wat vragen op te roepen. Hoe ziet een archiefdepot eruit? Wat is een archief? Hoe kan men archieven raadplegen? Waarom worden archieven bewaard?

Wie interesse heeft om de archieven in Brussel achter schermen te gaan bekijken krijgt daar de gelegenheid toe.

Iedere dinsdag van 14 tot 16uur. 4 euro per bezoek.

10 januari - Historisch archief KBC. Het Historisch Archief van KBC bewaart documenten en voorwerpen die het verleden van de bank en zijn voorgangers kunnen reconstrueren. Ook de archiefstukken van de voormalige Cera-kantoren worden in het archief bewaard. van de 19de eeuw tot heden.

7 februari - VRT archief/documentenbeheer. Het archief van 1930 tot heden en van de begin periode v/d televisie tot 1985.

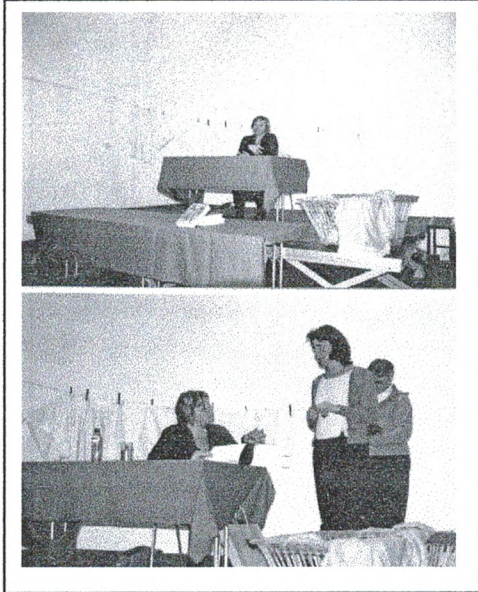
7 maart - Studie -en documentatiecentrum Oorlog en Hedendaagse maatschappij (SOMA)- 1930/1960.

18 april - Documentatie -en archiefcentrum van de Communistische Beweging (DACOB)- 1914/1995

9 mei - Sint-Lukasarchief - 19de en 20ste eeuw.

6 juni - Archief van de Muntschouwbrug - periode 1700 tot heden.

Info en inschrijving op het nummer 015/620740 of e-mail colette.vanderbeken@pandora.be

In samenwerking met de hoofd-bibliotheek en heemkring "de Semse" ging in de zaal van de bibliotheek de voordracht "De Schaamte en de schrik, goesting en genot: vier generaties vrouwen vertellen" door en werd gebracht door de schrijfster Diane De Keyzer.

Om een originele toets aan deze voordracht te geven werd allerlei vrouwelijk ondergoed uit de tijd van toen...tentoongesteld en opgehangen als decoratie bij het thema.

*****

Geachte leden en belangstellenden

We kenden 2005 als 175 jaar Belgische onafhankelijkheid.

Dit alles begon op 25 augustus 1830 met de onlusten te Brussel, na de opvoering van de opera

"De Stomme van Portici" in de Brusselse Muntchouwburg.

Een comité van revolutionairen slaagde erin, in de nacht van 26 op 27 september 1830 het Nederlands leger die te Vilvoorde gelegerd was onder bevel van de prins Willem van Oranje tot aftocht te dwingen, zodat op 4 oktober 1830 een voorlopig bewind werd gevormd die de onafhankelijkheid uitriep.

84 jaar later kregen we weer te maken met een inval van één onzer oosterburen die België wilden inlijven zoals indertijd de Nederlandse Koning Willem I. Het ontstaan van WO I.

Veel hebben we te danken aan Koning Albert I en Koningin Elisabeth, die uiteindelijk stand hielden met de hulp van vele vrijwilligers aan het front van de IJzer. Het is aan deze koning Albert I dat we aandacht willen schenken door het inrichten van een tentoonstelling ter zijnen eer, met de munten die gedurende zijn bewind werden geslagen.

Deze tentoonstelling zou niet compleet zijn zonder rekening te houden met de oud-strijders van die tijd. Daarom, wie kan en wil ons in bruikleen, aan medailles van deze oud-strijders helpen, liefst met foto's.

Alle bijkomend materiaal is welkom om de tentoonstelling zo compleet mogelijk te maken.

Men kan zich melden bij de secretaris, Colette Vanderbeken, hartelijk dank bij voorbaat. Tel: 015/620740 of e-mail colette.vanderbeken@pandora.be.

HEEMKUNDIGE KRING de SEMSE

Opendeur Familiekunde 2006

Gelegenheid tot opzoekingen

1ste donderdag van de maand van 19 uur tot 22 uur

3de maandag van de maand van 19 uur tot 22 uur

Laatste maandag van de maand van 19 uur tot 22 uur

JANUARI

Do 5 januari
Ma 16 januari
Ma 30 januari

FEBRUARI

Do 2 februari
Ma 20 februari
Ma 27 februari

MAART

Do 2 maart
Ma 20 maart
Ma 27 maart

APRIL

Do 6 april
Za 22 april (uitzonderlijk
van 10 tot 18u)
Ma 24 april

MEI

Do 4 mei
Ma 15 mei
Ma 29 mei

JUNI

Do 1 juni
Ma 19 juni
Ma 26 juni

SEPTEMBER

Do 7 september
Ma 18 september
Ma 25 september

OKTOBER

Do 5 oktober
Ma 16 oktober
Ma 30 oktober

NOVEMBER

Do 2 november
Ma 20 november
Ma 27 november

DECEMBER

Do 7 december
Ma 18 december

JULI en AUGUSTUS gesloten

